

บทที่ 5

ผลการวิจัย

วิธีดำเนินการวิจัยที่ได้กล่าวไว้ในบทที่แล้วนั้น ทั้งในเชิงหลักการและแนวปฏิบัติ ที่กระทำได้จริงจากสภาพการณ์ของการศึกษาเรื่องนี้ จะเป็นแนวทางในการดำเนินงานวิจัยทางด้านปฏิบัติการในภาคสนามของพื้นที่ที่วิทยานิพนธ์เรื่องนี้ทำการศึกษา ซึ่งทำให้ได้ผลการวิจัยในที่สุด

ดังนั้น การเสนอผลการวิจัยในบทนี้จึงเป็นขั้นตอนต่อเนื่องจากบทที่แล้ว จะเป็นการกล่าวถึงผลการวิจัยที่ได้ภายหลังจากการดำเนินงานวิจัยแล้ว ทางด้านการปฏิบัติการในภาคสนามของพื้นที่ที่วิทยานิพนธ์เรื่องนี้ทำการศึกษา คือ ภายในเขตอำเภอบ้านหมี่ จังหวัดลพบุรี ซึ่งผลของการวิจัยสามารถนำไปสรุป เพื่อ เป็น เหตุผลยืนยันหรือคัดค้านสมมติฐานที่ได้ตั้งขึ้นและนำไปใช้เป็นข้อมูลหรือข้อสนับสนุนของสรุปผลการวิจัย และขอเสนอแนะสำหรับแนวทางการสำรวจเบื้องต้นตามวัตถุประสงค์ที่กล่าวไว้ในบทที่ 1 แล้ว

สำหรับการเสนอผลการวิจัยในบทนี้ ผู้วิจัยแยกกล่าวไว้เป็นขั้นตอนต่อเนื่องกันตามลำดับดังนี้

ตอนที่ 1 แสดงลักษณะทั่วไปของกลุ่มตัวอย่างแยกตามตัวแปรอิสระและสภาพภูมิหลังทางสังคมของกลุ่มตัวอย่างที่ทำการศึกษา ตลอดจนการเข้าเป็นสมาชิกชมรมไทยพวน และการเข้าร่วมกิจกรรมของชมรมไทยพวน

ตอนที่ 2 เป็นการเปรียบเทียบความแตกต่างของกลุ่มตัวอย่างแยกตามตัวแปรอิสระและตัวแปรคุม ในเรื่องต่อไปนี้

- ก. ความสำนึกในเอกลักษณ์ด้านภาษา
- ข. ความสำนึกในเอกลักษณ์ด้านวัฒนธรรม
- ค. ความสำนึกในเอกลักษณ์ด้านประวัติศาสตร์

ตอนที่ 1

ตารางที่ 1 แสดงลักษณะทั่วไปของกลุ่มตัวอย่างแยกตามตัวแปร เพศ วัย ระดับการศึกษา การเข้ามีส่วนร่วมทางสังคมโดยไปช่วยงาน การเข้าไปมีส่วนร่วมทางสังคม โดยไปดู/ฟัง การอนุรักษ์นิยม และการเข้าถึงข้อมูล

	รายการข้อมูล	ร้อยละ	จำนวน
<u>เพศ</u>			
	ชาย	50.1	168
	หญิง	49.9	167
<u>วัย</u>			
	วัยรุ่น - วัยหนุ่ม (15-35 ปี)	32.2	108
	วัยกลางคน (36-59 ปี)	43.0	144
	วัยสูงอายุ (60 ปีขึ้นไป)	24.8	83
<u>ระดับการศึกษา</u>			
	การศึกษาระดับต่ำ (ต่ำกว่าป.4-ป.7)	23.0	77
	การศึกษาระดับกลาง (สูงกว่าป.7-ม.ศ.6)	64.2	215
	การศึกษาระดับสูง (อนุปริญญา-สูงกว่าปริญญาตรี)	12.8	43

ตารางที่ 1 (ต่อ) ตารางแสดงลักษณะทั่วไปของกลุ่มตัวอย่าง

รายการข้อมูล	ร้อยละ	จำนวน
<u>การเข้าไปมีส่วนร่วมทางสังคมโดยไปช่วยงาน</u>		
ไม่เคยไปช่วยงาน	11.0	37
เป็นครั้งคราว	29.9	100
เป็นประจำ	59.1	198
<u>การเข้าไปมีส่วนร่วมทางสังคมโดยไปดู/ฟัง</u>		
ไม่เคยไปดู/ฟัง	10.6	35
เป็นครั้งคราว	30.7	101
เป็นประจำ	58.7	193
<u>การอนุรักษ์นิคม</u>		
เห็นด้วย	53.1	178
เฉย ๆ	41.5	139
ไม่เห็นด้วย	5.4	18
<u>การเข้าถึงข้อมูล</u>		
ไม่เคย	9.9	33
เป็นบางครั้ง	71.3	239
ประจำ	18.8	63
	100	335

ตอนที่ 1 ลักษณะทั่วไปของกลุ่มตัวอย่าง

จากตารางที่ 1 เมื่อพิจารณาจากกลุ่มตัวอย่างแล้วย่อมแยกอธิบายได้ ดังนี้คือ
จำแนกตามเพศ พบว่า เป็นเพศชาย 168 คน คิดเป็นร้อยละ 50.1 และ
เป็นเพศหญิง 167 คน คิดเป็นร้อยละ 49.9 ซึ่งความแตกต่างระหว่างเพศของผู้ตอบ
มีน้อยมาก

จำแนกตามวัยของผู้ตอบ พบว่า ผู้ที่มีอายุระหว่าง 15-35 ปี มีจำนวน
108 คน ซึ่งถือว่าเป็นกลุ่มที่มีอายุอยู่ในวัยรุ่น - วัยหนุ่ม คิดเป็นร้อยละ 32.2 รอง
ลงมาได้แก่ผู้ที่มีอายุระหว่าง 36-59 ปี มีจำนวน 144 คน ซึ่งถือว่าเป็นกลุ่มผู้ที่มีอายุ
อยู่ในวัยกลางคน คิดเป็นร้อยละ 43.0 ส่วนผู้ที่มีอายุตั้งแต่ 60 ปีขึ้นไป มีจำนวน 88
คน ซึ่งถือว่าเป็นกลุ่มผู้ที่มีอายุอยู่ในวัยสูงอายุ คิดเป็นร้อยละเพียง 24.8

จำแนกตามระดับการศึกษา ปรากฏว่า ร้อยละ 23.0 เป็นกลุ่มผู้ที่มีการ
ศึกษาค่ำกว่า ป.4-จบป.7 ซึ่งถือว่าเป็นผู้ที่มีการศึกษาอยู่ในระดับต่ำ รองลงมาร้อยละ
64.2 เป็นกลุ่มผู้ที่มีการศึกษาสูงกว่า ป.7-จบม.ศ.6 ซึ่งถือว่าเป็นผู้ที่มีการศึกษาอยู่ใน
ระดับปานกลาง และร้อยละ 12.8 เป็นกลุ่มผู้ที่มีการศึกษาสูงกว่า ม.ศ.6-สูงกว่า
ปริญญาตรี ซึ่งถือว่าเป็นผู้ที่มีการศึกษาอยู่ในระดับสูง

เมื่อหันมาพิจารณาการเข้าไปมีส่วนร่วมทางสังคมของลาวพวนโดยแยกพิจารณา
เป็นการเข้าไปมีส่วนร่วมทางสังคมของลาวพวนโดยการเข้าไปช่วยงาน จะพบว่า ร้อยละ
59.1 จะเป็นกลุ่มผู้ที่เข้าไปช่วยงานเป็นประจำ รองลงมาได้แก่ร้อยละ 29.9 จะ
เป็นกลุ่มผู้ที่เข้าไปช่วยงานเป็นครั้งคราว และร้อยละ 11.0 จะเป็นกลุ่มผู้ที่ไม่เคยเข้า
ไปช่วยงานเลย

สำหรับการเข้าไปมีส่วนร่วมทางสังคมของชาวพวนโดยไปดู/ฟัง แต่ไม่ได้ลงมือ
ช่วยงาน จะพบว่า ร้อยละ 58.7 จะเป็นผู้เข้าไปดู/ฟังเป็นประจำ รองลงมาได้แก่
ร้อยละ 30.7 จะเป็นกลุ่มที่เข้าไปดู/ฟังเป็นครั้งคราวเท่านั้น และร้อยละ 10.6 จะ
เป็นกลุ่มผู้ที่ไม่เคยเข้าไปดู/ฟังเลย

ในการสอบถามถึงความคิดเห็นที่มีต่อความรู้สึกรักษนิมภาษาพวน วัฒนธรรม

ของ ลาวพวน ตลอดจนสิ่งที่แสดงถึงประวัติความเป็นมาของลาวพวนแล้วพบว่า ลาวพวน ส่วนมากร้อยละ 53.1 เห็นด้วยอย่างยิ่งที่จะต้องมีการอนุรักษ์สิ่งที่แสดงถึงความเป็นลาวพวนเอาไว้ รองลงมาร้อยละ 41.5 มีความรู้สึกเฉย ๆ ต่อการอนุรักษ์สิ่งที่แสดงถึงความเป็นลาวพวน และร้อยละ 5.4 ไม่เห็นด้วยต่อการอนุรักษ์สิ่งที่แสดงถึงความเป็นลาวพวน

สำหรับการสอบถามถึงการเข้าถึงข้อมูลของลาวพวนทั้งในภาษาพวน วัฒนธรรมของลาวพวนและประวัติความเป็นมาของลาวพวน พบว่า ชาวพวนร้อยละ 18.8 สามารถเข้าถึงข้อมูลได้เป็นประจำ รองลงมาได้แก่ร้อยละ 71.3 เป็นผู้ที่ไม่เคยเข้าถึงข้อมูลเป็นครั้งคราว และร้อยละ 9.9 เป็นผู้ที่ไม่เคยเข้าถึงข้อมูล

ตารางที่ 2 ตารางแสดงออกซึ่งการเป็นลาวพวน

รายการ	ร้อยละ		จำนวน
	เป็น	ไม่เป็น	
<u>บรรพบุรุษเป็นลาวพวนหรือไม่</u>			
ปู่	97.0(325)	3.0(10)	
ย่า	96.1(322)	3.9(13)	
ตา	95.5(320)	4.5(15)	
ยาย	96.1(322)	3.9(13)	
บิดา	97.0(325)	3.0(10)	
มารดา	97.0(325)	3.0(10)	
<u>เพื่อนสนิทของท่านส่วนมากเป็น</u>			
ลาวพวน	84.2		282
ไทย	14.0		47
ไทยและพวนพอ ๆ กัน	1.8		6
อื่น ๆ	-		-

ตารางที่ 2 (ต่อ)

รายการ	ร้อยละ	จำนวน
<u>ท่านอาศัยอยู่ในหมู่บ้านแห่งนี้มาเป็นเวลานาน</u>		
ตั้งแต่เกิดและอยู่มาจนปัจจุบัน	93.7	314
0 - 10 ปี	2.4	8
11 - 20 ปี	0.6	2
21 ปีขึ้นไป	3.3	11
<u>ท่านได้เข้าเป็นสมาชิกของชมรมไทยพวนหรือไม่</u>		
เป็น	16.1	54
ไม่เป็น	83.9	281
<u>ท่านเคยเข้าร่วมงานสังสรรค์ไทยพวนหรือไม่</u>		
เคย	16.1	54
ไม่เคย	83.9	281
	100	335

จากตารางที่ 2 เป็นการแสดงถึงภูมิหลังทางสังคมของตัวอย่างสาวพวนที่ทำการศึกษา ซึ่งจำแนกได้ดังนี้

จำแนกตามบรรพบุรุษที่เป็นลาวพวน พบว่า กลุ่มตัวอย่างสาวพวนที่ทำการศึกษาล้วนมากมีบรรพบุรุษเป็นลาวพวน ได้แก่ ปู่ ร้อยละ 97.0 ย่า ร้อยละ 96.1 ตา ร้อยละ 95.5 ยาย ร้อยละ 96.1 บิดาร้อยละ 97.0 และมารดาร้อยละ 97.0 และมีส่วนน้อยมากที่บรรพบุรุษมิใช่ลาวพวน

เมื่อหันมาพิจารณาถึงระยะเวลาที่อาศัยอยู่ในหมู่บ้านที่ทำการศึกษา พบว่า สาวพวนกลุ่มตัวอย่างที่ทำการศึกษาล้วนมากร้อยละ 93.7 อาศัยอยู่ในหมู่บ้านตั้งแต่เกิดจนถึงปัจจุบัน รองลงมา ร้อยละ 3.3 อาศัยอยู่ในหมู่บ้านเป็นเวลา 21 ปีขึ้นไป ร้อยละ 2.4

อาศัยอยู่ในหมู่บ้านตั้งแต่ 16 ปีขึ้นไป และร้อยละ 0.6 อาศัยอยู่ในหมู่บ้านเวลา 11-20 ปีขึ้นไป

สำหรับการสอบถามถึงเพื่อนสนิทจากกลุ่มตัวอย่างที่ทำการศึกษาคบและไว้วางใจ พบว่า ลาวพวนส่วนมากร้อยละ 84.2 จะคบลาวพวนด้วยกันเองเป็นเพื่อนสนิท และ รองลงมาร้อยละ 14.0 คบคนไทยเป็นเพื่อนสนิท และร้อยละ 1.8 จะคบเพื่อนทั้งที่เป็นคนไทยและคนพวนเป็นเพื่อนสนิทพอ ๆ กัน

ในการเข้าเป็นสมาชิกของชมรมไทยพวน พบว่า กลุ่มลาวพวนตัวอย่างที่ทำการศึกษาร้อยละ 16.1 เป็นสมาชิกชมรมไทยพวน และเข้าร่วมกิจกรรมของชมรม ร้อยละ 16.1 เช่นกัน ส่วนลาวพวนที่ไม่ได้เป็นสมาชิกของชมรมไทยพวนมีร้อยละ 83.9 และเป็นผู้ที่ไม่เคยเข้าไปร่วมกิจกรรมของชมรมไทยพวนร้อยละ 83.9 เช่นกัน

ตารางที่ 3 คะแนนความแตกต่างระหว่างความสำนึกในเอกลักษณ์ด้านภาษาจำแนกตามวัย ระดับการศึกษา การเข้ามีส่วนร่วมทางสังคมโดยไปช่วยงานและไป
ดู/ฟัง

	ความสำนึกในเอกลักษณ์ด้านภาษา				
	ระดับต่ำ	ระดับกลาง	ระดับสูง	%	จำนวน
<u>วัย</u>					
วัยรุ่น - วัยหนุ่ม	11.1 (12)	64.8 (70)	24.1 (26)	100	108
วัยกลางคน	6.9 (10)	64.6 (93)	28.5 (41)	100	144
วัยสูงอายุ	4.8 (4)	67.5 (56)	27.7 (23)	100	83

(G = .12)

ตารางที่ 3 (ต่อ)

	ความสำนึกในเอกลักษณ์ด้านภาษา				
	ระดับต่ำ	ระดับกลาง	ระดับสูง	%	จำนวน
ระดับการศึกษา					
ระดับต่ำ	1.3 (1)	77.9 (60)	20.8 (16)	100	77
ระดับกลาง	9.8 (24)	62.9 (154)	27.3 (67)	100	245
ระดับสูง	7.7 (1)	38.5 (5)	53.8 (7)	100	13
					(G = .10)
การเข้าไปมีส่วนร่วมทางสังคมโดยไปช่วยงาน					
ไม่เคยไปช่วยงาน	16.2 (6)	56.8 (21)	27.0 (10)	100	37
ไป เป็นครั้งคราว	7.0	68.0	25.0	100	100
เป็นประจำ	6.6 (13)	65.7 (130)	27.8 (55)	100	198
					(G = .09)
การเข้าไปมีส่วนร่วมทางสังคมไปดู/ฟัง					
ไม่เคยไปดู/ฟัง	14.3 (5)	65.7 (23)	20.0 (7)	100	35
ไป เป็นครั้งคราว	8.9 (9)	66.3 (67)	24.8 (25)	100	101
เป็นประจำ	6.2 (12)	65.3 (126)	28.5 (55)	100	193
					(G = .16)
	7.9 (26)	65.4 (219)	26.9 (90)	100	335

ตารางที่ 4 คะแนนความสำนึกในเอกลักษณ์ด้านภาษา จำแนกตามวัยและความรู้สึก
อนุรักษนิยม

วัย	ความสำนึกในเอกลักษณ์ด้านภาษา				
	ระดับต่ำ	ระดับกลาง	ระดับสูง	%	จำนวน
ความรู้สึกอนุรักษนิยมระดับต่ำ					
<u>วัย</u>					
วัยรุ่น - วัยหนุ่ม	11.1 (1)	66.7 (6)	22.2 (2)	100	9
วัยกลางคน	-	50.0 (3)	50.0 (3)	100	6
วัยสูงอายุ	33.3 (1)	33.3 (1)	33.3 (1)	100	3
				(G = .17)	
ความรู้สึกอนุรักษนิยมระดับกลาง					
<u>วัย</u>					
วัยรุ่น - วัยหนุ่ม	8.5 (4)	72.3 (34)	19.1 (9)	100	47
วัยกลางคน	7.9 (5)	73.0 (46)	19.0 (12)	100	63
วัยสูงอายุ	3.4 (1)	62.1 (18)	34.5 (10)	100	29
				(G = .21)	
ความรู้สึกอนุรักษนิยมระดับสูง					
<u>วัย</u>					
วัยรุ่น - วัยหนุ่ม	13.5 (7)	57.7 (30)	28.8 (15)	100	52
วัยกลางคน	6.7 (5)	58.7 (44)	34.7 (26)	100	75

ตารางที่ 4 (ต่อ)

วัย	ความสำนึกใน เอกลักษณ์ด้านภาษา				
	ระดับต่ำ	ระดับกลาง	ระดับสูง	%	จำนวน
ความรู้สึกอนุรักษนิยม					
วัยสูงอายุ	3.9 (2)	72.5 (37)	23.5 (12)	100	51
				(G = .02)	
<u>ความรู้สึกอนุรักษนิยมระดับต่ำ</u>	11.1 (2)	55.6 (10)	33.3 (6)	100	18
<u>ความรู้สึกอนุรักษนิยมระดับกลาง</u>	7.2 (10)	70.5 (98)	22.3 (31)	100	139
<u>ความรู้สึกอนุรักษนิยมระดับสูง</u>	7.9 (14)	62.4 (111)	29.8 (53)	100	178

ตารางที่ 5 คะแนนความสำนึกใน เอกลักษณ์ด้านภาษาจำแนกตามการศึกษา และการเข้าถึงข้อมูล

ระดับการศึกษา	ความสำนึกใน เอกลักษณ์ด้านภาษา				
	ระดับต่ำ	ระดับกลาง	ระดับสูง	%	จำนวน
การเข้าถึงข้อมูล					
<u>การเข้าถึงข้อมูลระดับต่ำ</u>					
ระดับการศึกษา					
ระดับต่ำ	-	100.00 (5)	-	100	5
ระดับกลาง	7.4 (2)	66.7 (18)	25.9 (7)	100	27
ระดับสูง	-	100.00 (1)	-	100	1

(G = .37)

ตารางที่ 5 (ต่อ)

ระดับการศึกษา	ความสำนึกในเอกลักษณ์ด้านภาษา				
	ระดับต่ำ	ระดับกลาง	ระดับสูง	%	จำนวน
<u>การเข้าถึงข้อมูลระดับกลาง</u>					
<u>ระดับการศึกษา</u>					
ระดับต่ำ	1.6 (1)	75.8 (47)	22.6 (14)	100	62
ระดับกลาง	10.0 (17)	66.5 (113)	23.5 (40)	100	170
ระดับสูง	-	14.3 (1)	85.7 (6)	100	7
				(G = .08)	
<u>การเข้าถึงข้อมูลระดับสูง</u>					
<u>ระดับการศึกษา</u>					
ระดับต่ำ	-	80.0 (8)	20.0 (2)	100	10
ระดับกลาง	10.4 (5)	47.9 (23)	41.7 (20)	100	48
ระดับสูง	20.0 (1)	60.0 (3)	20.0 (1)	100	5
				(G = .01)	
<u>การเข้าถึงข้อมูลระดับต่ำ</u>	6.1 (2)	72.7 (24)	21.2 (7)	100	33
<u>การเข้าถึงข้อมูลระดับกลาง</u>	7.5 (18)	67.4 (161)	25.1 (60)	100	239
<u>การเข้าถึงข้อมูลระดับสูง</u>	9.5 (6)	54.0 (34)	36.5 (23)	100	63

ตารางที่ 6 คะแนนความสำคัญในเอกลักษณ์ด้านภาษา จำแนกตามการมีส่วนร่วม
ทางสังคมโดยไปช่วยงานและ เพศ

การเข้าไปมีส่วนร่วมทางสังคม โดยไปช่วยงานและ เพศ	ความสำคัญในเอกลักษณ์ด้านภาษา				
	ระดับต่ำ	ระดับกลาง	ระดับสูง	%	จำนวน
เพศชาย					
การเข้าไปมีส่วนร่วมทางสังคมโดยไปช่วยงาน					
ไม่เคยไปช่วยงาน	10.0 (2)	50.0 (10)	40.0 (8)	100	20
เป็นครั้งคราว	9.8 (5)	74.5 (38)	15.7 (8)	100	51
เป็นประจำ	5.2 (5)	61.8 (60)	33.0 (32)	100	97
					(G = .17)
เพศหญิง					
การเข้าไปมีส่วนร่วมทางสังคมโดยไปช่วยงาน					
ไม่เคยไปช่วยงาน	23.5 (4)	64.7 (11)	11.8 (2)	100	17
เป็นครั้งคราว	4.1 (2)	61.2 (30)	34.7 (17)	100	49
เป็นประจำ	7.9 (8)	69.3 (70)	22.8 (23)	100	101
					(G = .01)
เพศชาย	7.1 (12)	64.3 (108)	28.6 (48)	100	168
เพศหญิง	8.4 (14)	66.5 (111)	25.1 (142)	100	167

ตารางที่ 7 คะแนนความสำนึกในเอกลักษณ์ด้านภาษา จำแนกตามการเข้าไปมีส่วนร่วม
ทางสังคมโดยไปดู/ฟัง และเพศ

การเข้าไปมีส่วนร่วมทางสังคมโดยไปดู/ฟัง ความสำนึกในเอกลักษณ์ด้านภาษา					
และ เพศ	ระดับต่ำ	ระดับกลาง	ระดับสูง	%	จำนวน
<u>เพศชาย</u>					
<u>การเข้าไปมีส่วนร่วมทางสังคมโดยไปดู/ฟัง</u>					
ไม่เคยเข้าไปดู/ฟัง	12.5 (2)	56.3 (9)	31.3 (5)	100	16
ไปเป็นครั้งคราว	8.9 (5)	73.2 (41)	17.9 (10)	100	56
เป็นประจำ	5.4 (5)	60.2 (56)	34.4 (32)	100	93
				(G = .25)	
<u>เพศหญิง</u>					
<u>การเข้าไปมีส่วนร่วมทางสังคมโดยไปดู/ฟัง</u>					
ไม่เคยเข้าไปดู/ฟัง	15.8 (3)	73.7 (14)	10.5 (2)	100	19
ไปเป็นครั้งคราว	8.9 (4)	57.8 (26)	33.3 (15)	100	45
เป็นประจำ	7.0 (7)	70.7 (70)	23.0 (23)	100	100
				(G = .06)	
<u>เพศชาย</u>	7.3 (12)	64.2 (106)	28.5 (47)	100	165
<u>เพศหญิง</u>	8.5 (14)	67.1 (110)	24.4 (40)	100	164

ตารางที่ 8 คะแนนความสำนึกในเอกลักษณ์ด้านภาษา จำแนกตามการเข้าไปมีส่วนร่วม
ทางสังคมโดยไปช่วยงาน และการเข้าถึงข้อมูล

การเข้าไปมีส่วนร่วมทางสังคมโดยไปช่วยงาน <u>ความสำนึกในเอกลักษณ์ด้านภาษา</u>					
การเข้าถึงข้อมูล	ระดับต่ำ	ระดับกลาง	ระดับสูง	%	จำนวน
<u>การเข้าถึงข้อมูลระดับต่ำ</u>					
<u>การเข้าไปมีส่วนร่วมทางสังคมโดยไปช่วยงาน</u>					
ไม่เคยไปช่วยงาน	16.7 (2)	58.3 (7)	25.0 (3)	100	12
ใช้เป็นครั้งคราว	-	69.2 (9)	30.8 (14)	100	13
เป็นประจำ	-	100.0 (8)	-	100	8
				(G = -.08)	
<u>การเข้าถึงข้อมูลระดับกลาง</u>					
<u>การเข้าไปมีส่วนร่วมทางสังคมโดยไปช่วยงาน</u>					
ไม่เคยไปช่วยงาน	15.0 (3)	50.0 (10)	35.0 (7)	100	20
ไปเป็นครั้งคราว	7.2 (5)	71.0 (49)	21.7 (15)	100	69
เป็นประจำ	6.7 (10)	68.0 (102)	25.3 (38)	100	150
				(G = .03)	
<u>การเข้าถึงข้อมูลระดับสูง</u>					
<u>การเข้าไปมีส่วนร่วมทางสังคมโดยไปช่วยงาน</u>					
ไม่เคยไปช่วยงาน	20.0 (1)	80.0 (4)	-	100	5

ตารางที่ 8 (ต่อ)

การเข้าไปมีส่วนร่วมทางสังคมโดยไปช่วยงาน ความสำนึกในเอกลักษณ์ด้านภาษา

การเข้าถึงข้อมูล	ระดับต่ำ	ระดับกลาง	ระดับสูง	%	จำนวน
ไปเป็นครั้งคราว	11.1 (2)	55.6 (10)	33.3 (6)	100	18
เป็นประจำ	7.5 (3)	50.0 (20)	42.5 (17)	100	40
(G = .35)					
<u>การเข้าถึงข้อมูลระดับต่ำ</u>	6.1 (2)	72.7 (24)	21.2 (7)	100	33
<u>การเข้าถึงข้อมูลระดับกลาง</u>	7.5 (18)	67.4 (161)	25.1 (60)	100	239
<u>การเข้าถึงข้อมูลระดับสูง</u>	9.5 (6)	54.0 (34)	36.5 (23)	100	63

ตารางที่ 9 คะแนนความสำนึกในเอกลักษณ์ด้านภาษา จำแนกตามการเข้าไปมีส่วนร่วม
ทางสังคมโดยไปดู/ฟัง และการเข้าถึงข้อมูล

การเข้าไปมีส่วนร่วมทางสังคมโดยไปดู/ฟัง <u>ความสำนึกในเอกลักษณ์ด้านภาษา</u>					
การเข้าถึงข้อมูล	ระดับต่ำ	ระดับกลาง	ระดับสูง	%	จำนวน
<u>การเข้าถึงข้อมูลระดับต่ำ</u>					
<u>การเข้าไปมีส่วนร่วมทางสังคมโดยไปดู/ฟัง</u>					
ไม่เคยเข้าไปดู/ฟัง	11.1 (1)	66.7 (6)	22.2 (2)	100	9
เป็นครั้งคราว	6.3 (1)	62.5 (10)	31.3 (5)	100	16
เป็นประจำ	-	100.0 (8)	-	100	8
				(G = -.16)	
<u>การเข้าถึงข้อมูลระดับกลาง</u>					
<u>การเข้าไปมีส่วนร่วมทางสังคมโดยไปดู/ฟัง</u>					
ไม่เคยเข้าไปดู/ฟัง	14.3 (3)	61.9 (13)	23.8 (5)	100	21
เป็นครั้งคราว	9.1 (6)	71.2 (47)	19.7 (13)	100	66
เป็นประจำ	6.2 (9)	67.1 (98)	26.7 (39)	100	146
				(G = .17)	
<u>การเข้าถึงข้อมูลระดับสูง</u>					
<u>การเข้าไปมีส่วนร่วมทางสังคมโดยไปดู/ฟัง</u>					
ไม่เคยเข้าไปดู/ฟัง	20.0 (1)	80.0 (4)	-	100	5

ตารางที่ ๑ (ต่อ)

การเข้าไปมีส่วนร่วมทางสังคมโดยไปดู/ฟัง <u>ความสำนึกใน เอกลักษณะด้านภาษา</u>					
การเข้าถึงข้อมูล	ระดับต่ำ	ระดับกลาง	ระดับสูง	%	จำนวน
เป็นครั้งคราว	10.5 (2)	52.6 (10)	36.8 (7)	100	19
เป็นประจำ	7.7 (3)	51.3 (20)	41.0 (16)	100	39
(G = .28)					
<u>การเข้าถึงข้อมูลระดับต่ำ</u>	6.1 (2)	72.7 (24)	21.2 (7)	100	33
<u>การเข้าถึงข้อมูลระดับกลาง</u>	7.7 (18)	67.8 (158)	24.5 (57)	100	233
<u>การเข้าถึงข้อมูลระดับสูง</u>	9.5 (6)	54.0 (34)	36.5 (23)	100	63

จากตารางที่ ๑ เป็นการเปรียบเทียบคะแนนร้อยละเพื่อดูความสัมพันธ์ระหว่างความสำนึกในเอกลักษณะด้านภาษาจำแนกตาม วิทย ระดับการศึกษา การเข้ามามีส่วนร่วมทางสังคมโดยไปช่วยงานและการเข้าไปมีส่วนร่วมทางสังคมโดยไปดู/ฟัง ซึ่งปรากฏผลการวิจัย ดังนี้

เมื่อรวมคะแนนความสำนึกในเอกลักษณะด้านภาษาของลาวพวนทั้งหมด เข้าด้วยกันแล้ว พบว่า ลาวพวนส่วนมากมีความสำนึกในเอกลักษณะด้านภาษาอยู่ในระดับปานกลาง คือ ความสำนึกในเอกลักษณะด้านภาษาระดับปานกลางคิดเป็นร้อยละ 65.4 และระดับสูงคิดเป็นร้อยละ 26.9 ส่วนในระดับต่ำมีเพียงร้อยละ 7.9 เท่านั้น

ความสำนึกในเอกลักษณ์ด้านภาษาของลาวพวนจำแนกตามตัวแปรอิสระ

วัย เมื่อพิจารณาตามวัยของกลุ่มตัวอย่างที่ตอบแบบสอบถาม ปรากฏว่า ลาวพวนที่อยู่ในวัยรุ่น - วัยหนุ่ม มีความสำนึกในเอกลักษณ์ด้านภาษาในระดับต่ำร้อยละ 11.1 ลาวพวนวัยกลางคนมีความสำนึกในเอกลักษณ์ด้านภาษาระดับต่ำร้อยละ 6.9 และลาวพวนที่อยู่ในวัยสูงอายุมีความสำนึกในเอกลักษณ์ด้านภาษาระดับต่ำร้อยละ 4.8 เพราะฉะนั้น อัตราของลาวพวนที่อยู่ในวัยรุ่น - วัยหนุ่มจะมีความสำนึกในเอกลักษณ์ด้านภาษาอยู่ในระดับต่ำมากกว่าลาวพวนที่อยู่ในวัยกลางคนและวัยสูงอายุตามลำดับ ซึ่งแตกต่างจากลาวพวนที่อยู่ในวัยรุ่น - วัยหนุ่มเท่ากับร้อยละ 4.2 และ 6.3 ตามลำดับ

เมื่อพิจารณาถึงความสำนึกในเอกลักษณ์ด้านภาษาในระดับกลางพบว่า ชาวพวนที่อยู่ในวัยสูงอายุมีความสำนึกในเอกลักษณ์ด้านภาษาระดับกลางคิดเป็นร้อยละ 67.5 ซึ่งเป็นอัตราร้อยละของความสำนึกในเอกลักษณ์ด้านภาษามากกว่าลาวพวนที่อยู่ในวัยกลางคน และวัยรุ่น - วัยหนุ่มคิดเป็นร้อยละ 64.6 และ 64.8 ตามลำดับ เพราะฉะนั้น อัตราของลาวพวนที่อยู่ในวัยสูงอายุจะมีความสำนึกในเอกลักษณ์ด้านภาษาระดับกลางมากกว่าลาวพวนที่อยู่ในวัยกลางคนและวัยรุ่น - วัยหนุ่มตามลำดับ ซึ่งแตกต่างจากลาวพวนที่อยู่ในวัยสูงอายุเท่ากับร้อยละ 2.9 และ 2.7 ตามลำดับ

และเมื่อพิจารณาความสำนึกในเอกลักษณ์ด้านภาษาในระดับสูงจะพบว่าชาวพวนที่อยู่ในวัยสูงอายุและวัยกลางคน มีความสำนึกในเอกลักษณ์ด้านภาษาสูงกว่าชาวพวนที่อยู่ในวัยรุ่น - วัยหนุ่ม ซึ่งคิดเป็นร้อยละ 27.7, 28.5 และ 24.1 ตามลำดับ

สรุปแล้วจะเห็นได้ว่า ผู้ที่มีความสำนึกในเอกลักษณ์ด้านภาษาในระดับต่ำ ส่วนใหญ่เป็นวัยรุ่น - วัยหนุ่ม ส่วนผู้ที่มีความสำนึกในเอกลักษณ์ด้านภาษาระดับกลาง ส่วนใหญ่เป็นผู้ที่อยู่ในวัยสูงอายุ และผู้ที่มีความสำนึกในเอกลักษณ์ด้านภาษาระดับสูง ส่วนใหญ่เป็นวัยกลางคน

เมื่อพิจารณาจากค่าความสัมพันธ์ทางสถิติค่า G พบว่า วัยกับความสำนึกในเอกลักษณ์ด้านภาษามีความสัมพันธ์ในทิศทางที่สอดคล้องกันในระดับต่ำ

อย่างไรก็ตาม เพื่อให้แน่ใจว่าความสัมพันธ์ที่พบดังกล่าว เป็นความสัมพันธ์ที่แท้จริงหรือไม่ ผู้วิจัยได้กำหนดให้ตัวแปรความรู้สีกอนุรักษ์นิยมเป็นตัวแปรคุม ทั้งนี้เพื่อ

ต้องการทราบว่าความสัมพันธ์ระหว่างวัยกับความสำนึกในเอกลักษณ์ด้านภาษานั้น เป็นจริงหรือไม่ ผลจากการวิจัยตารางที่ 4 ก็ยังพบว่า ความสัมพันธ์ระหว่างวัยกับความสำนึกในเอกลักษณ์ด้านภาษามิได้เปลี่ยนแปลงไป

สรุปได้ว่า ความรู้สึกอนุรักษ์นิยมไม่ได้มีอิทธิพลทำให้ความสัมพันธ์ระหว่างวัยกับความสำนึกในเอกลักษณ์ด้านภาษาเปลี่ยนแปลงไป

ระดับการศึกษา ในการพิจารณาความสัมพันธ์ระดับการศึกษาที่มีผลต่อความสำนึกในเอกลักษณ์ด้านภาษา พบว่า ชาวพวนที่มีการศึกษาในระดับกลางมีความสำนึกในเอกลักษณ์ด้านภาษาระดับต่ำคิดเป็นร้อยละ 9.8 รองลงมาได้แก่ชาวพวนที่มีการศึกษาในระดับสูง และระดับต่ำคิดเป็นร้อยละ 7.7 และ 1.3 ตามลำดับ เพราะฉะนั้น อัตราของชาวพวนที่มีการศึกษาในระดับกลางมีความสำนึกในเอกลักษณ์ระดับต่ำมากกว่าชาวพวนที่มีการศึกษาในระดับสูงและระดับต่ำ ซึ่งแตกต่างเท่ากับ 8.5 และ 2.1 ตามลำดับ

เมื่อพิจารณาความสำนึกในเอกลักษณ์ด้านภาษาในระดับกลาง พบว่า ชาวพวนที่มีการศึกษาในระดับต่ำ มีความสำนึกในเอกลักษณ์ด้านภาษาคิดเป็นร้อยละ 77.9 รองลงมาได้แก่ชาวพวนที่มีการศึกษาในระดับกลางมีความสำนึกในเอกลักษณ์ด้านภาษาคิดเป็นร้อยละ 62.9 และ 38.5 สำหรับชาวพวนที่มีการศึกษาในระดับสูง เพราะฉะนั้น อัตราของชาวพวนที่มีการศึกษาระดับต่ำมีความสำนึกในเอกลักษณ์ด้านภาษาระดับกลางมากกว่าชาวพวนที่มีการศึกษาอยู่ในระดับกลางและระดับสูง ซึ่งแตกต่างเท่ากับ 15 และ 39.4 ตามลำดับ

สำหรับความสำนึกในเอกลักษณ์ด้านภาษาในระดับสูงพบว่า ชาวพวนที่มีการศึกษาระดับสูงมีความสำนึกในเอกลักษณ์ด้านภาษาคิดเป็นร้อยละ 53.8 รองลงมาได้แก่ชาวพวนที่มีการศึกษาในระดับกลาง คิดเป็นร้อยละ 27.3 และร้อยละ 20.8 สำหรับชาวพวนที่มีการศึกษาระดับต่ำ เพราะฉะนั้น อัตราของชาวพวนที่มีการศึกษาระดับสูงมีความสำนึกในเอกลักษณ์ด้านภาษาระดับสูงมากกว่าชาวพวนที่มีการศึกษาอยู่ในระดับกลางและระดับต่ำ ซึ่งแตกต่างเท่ากับ 26.5 และ 33.0 ตามลำดับ

สรุปแล้วจะ เห็นได้ว่า ผู้ที่มีความสำนึกใน เอกลักษณ์ด้านภาษาระดับต่ำส่วนใหญ่ เป็นผู้ที่มีการศึกษาอยู่ในระดับกลาง ผู้ที่มีความสำนึกใน เอกลักษณ์ด้านภาษาระดับกลาง ส่วนใหญ่เป็นผู้ที่มีการศึกษาอยู่ในระดับต่ำ และผู้ที่มีความสำนึกใน เอกลักษณ์ด้านภาษาระดับ สูงส่วนใหญ่เป็นผู้ที่มีการศึกษาอยู่ในระดับสูง

เมื่อพิจารณาค่าความสัมพันธ์ทางสถิติ ค่า G พบว่า ระดับการศึกษากับความ สำนึกใน เอกลักษณ์ด้านภาษา มีความสัมพันธ์ในทิศทางที่สอดคล้องกันในระดับต่ำ

อย่างไรก็ตาม เพื่อให้แน่ใจว่าความสัมพันธ์ที่เกิดขึ้นดังกล่าว เป็นความสัมพันธ์ ที่แท้จริงหรือไม่ จึงได้กำหนดให้ตัวแปรการเข้าถึงข้อมูล เป็นตัวแปรคุม เนื่องจากผู้วิจัย คาดว่า การที่ผู้ตอบมีการศึกษาสูงขึ้นจะเป็นสาเหตุทำให้เข้าถึงข้อมูลได้มาก จึงทำให้ มีความสำนึกใน เอกลักษณ์ด้านภาษาสูงตามไปด้วย ผลการวิจัยจากตารางที่ 5 ก็ยังพบว่า ความสัมพันธ์ระหว่างระดับการศึกษากับความสำนึกใน เอกลักษณ์ด้านภาษาไม่เปลี่ยนแปลงไป

สรุป การเข้าถึงข้อมูลไม่ได้มีอิทธิพลทำให้ความสัมพันธ์ระหว่างระดับการศึกษา กับความสำนึกใน เอกลักษณ์ด้านภาษา เปลี่ยนแปลงไป

การเข้ามีส่วนร่วมทางสังคมโดยไปช่วยงาน ในการพิจารณาความสัมพันธ์ระหว่าง การเข้ามีส่วนร่วมทางสังคมโดยไปช่วยงานของชาวพวนที่มีผลต่อการเกิดความสำนึกใน เอก ลักษณ์ด้านภาษา ปรากฏว่าชาวพวนที่ไม่เคยเข้าไปมีส่วนร่วมทางสังคมโดยไปช่วยงานมี ความสำนึกใน เอกลักษณ์ด้านภาษาในระดับต่ำ คิดเป็นร้อยละ 16.2 ในขณะที่ชาวพวน ที่เข้าไปมีส่วนร่วมทางสังคมโดยไปช่วยงานเป็นครั้งคราวและเป็นประจำ มีความสำนึกใน เอกลักษณ์ด้านภาษาในระดับต่ำคิดเป็นร้อยละ 7.0 และ 6.6 ตามลำดับ เพราะฉะนั้น อัตราของชาวพวนที่ไม่เคยเข้ามีส่วนร่วมทางสังคมโดยไปช่วยงาน จึงมีความสำนึกใน เอกลักษณ์ด้านภาษาในระดับต่ำมากกว่าชาวพวนที่เข้าไปมีส่วนร่วมทางสังคมโดยไปช่วยงาน เป็นครั้งคราวและเป็นประจำ ซึ่งมีคะแนนความแตกต่างจากชาวพวนที่ไม่เคยเข้าไปช่วย งานคิดเป็นร้อยละ 9.2 และ 9.6 ตามลำดับ

เมื่อหันมาพิจารณาความสัมพันธ์ระหว่างการเข้าไปมีส่วนร่วมทางสังคมโดยไป ช่วยงานกับความสำนึกใน เอกลักษณ์ด้านภาษาในระดับกลาง พบว่า ชาวพวนที่เข้าไปมี ส่วนร่วมทางสังคมโดยไปช่วยงาน เป็นครั้งคราวและเป็นประจำ เป็นกลุ่มที่มีความสำนึกใน

เอกลักษณ์ด้านภาษาคิดเป็นร้อยละ 68.0 และ 65.7 ตามลำดับ ในขณะที่ชาวพวนที่ไม่เคยเข้ามีส่วนร่วมทางสังคมโดยไปช่วยงานมีความสำนึกในเอกลักษณ์ด้านภาษาคิดเป็นร้อยละ 56.8 เพราะฉะนั้นอัตราของชาวพวนที่เข้าไปมีส่วนร่วมทางสังคมโดยไปช่วยงาน เป็นครั้งคราวและเป็นประจำ เป็นกลุ่มที่มีความสำนึกในเอกลักษณ์ด้านภาษาในระดับกลางมากกว่ากลุ่มชาวพวนที่ไม่เคยเข้าไปมีส่วนร่วมทางสังคมโดยไปช่วยงาน ซึ่งมีคะแนนความแตกต่างคิดเป็นร้อยละ 11.2 และ 8.9 ตามลำดับ

สำหรับความสัมพันธ์ระหว่างการเข้าไปมีส่วนร่วมทางสังคมโดยไปช่วยงานกับความสำนึกในเอกลักษณ์ด้านภาษาระดับสูง พบว่า การเข้าไปมีส่วนร่วมทางสังคมเป็นประจำ เป็นครั้งคราวและไม่เคยเข้าไปมีส่วนร่วมทางสังคม ไม่มีความแตกต่างกันในความสำนึกในเอกลักษณ์ด้านภาษา

สรุปแล้วจะเห็นได้ว่า ผู้ที่มีความสำนึกในเอกลักษณ์ด้านภาษาระดับต่ำส่วนใหญ่เป็นผู้ที่ไม่เคยไปช่วยงาน ผู้ที่มีความสำนึกในเอกลักษณ์ด้านภาษาระดับกลางส่วนใหญ่เป็นผู้ที่เคยไปช่วยงาน เป็นครั้งคราว และผู้ที่มีความสำนึกในเอกลักษณ์ด้านภาษาระดับสูงส่วนใหญ่เป็นผู้ที่ไปช่วยงานเป็นประจำ

เมื่อพิจารณาค่าความสัมพันธ์ทางสถิติ ค่า G พบว่า การเข้าไปมีส่วนร่วมทางสังคมโดยไปช่วยงานกับความสำนึกในเอกลักษณ์ด้านภาษามีความสัมพันธ์ในทิศทางที่สอดคล้องกัน

การเข้าไปมีส่วนร่วมทางสังคมโดยไปดู/ฟัง ในการศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างการเข้าไปมีส่วนร่วมทางสังคมโดยไปดู/ฟังกับความสำนึกในเอกลักษณ์ด้านภาษาระดับต่ำ พบว่า ชาวพวนที่ไม่เคยเข้าไปมีส่วนร่วมทางสังคมโดยไปดู/ฟังมีความสำนึกในเอกลักษณ์ด้านภาษาระดับต่ำคิดเป็นร้อยละ 14.3 และรองลงมาได้แก่ ชาวพวนที่เข้าไปมีส่วนร่วมทางสังคมโดยไปดู/ฟัง เป็นครั้งคราวและเป็นประจำคิดเป็นร้อยละ 8.9 และ 6.2 ตามลำดับ เพราะฉะนั้นอัตราของชาวพวนที่ไม่เคยเข้าไปมีส่วนร่วมทางสังคมโดยไปดู/ฟัง มีความสำนึกในเอกลักษณ์ด้านภาษาระดับต่ำมากกว่าชาวพวนที่เข้าไปมีส่วนร่วมทางสังคมโดยไปดู/ฟัง เป็นครั้งคราวและเป็นประจำคิดเป็นร้อยละ 5.4 และ 8.1 ตามลำดับ

เมื่อหันมาพิจารณาความสัมพันธ์ระหว่างการเข้าไปมีส่วนร่วมทางสังคมโดยไปดู/ฟังกับความสำนึกในเอกลักษณ์ด้านภาษาระดับกลาง พบว่า ไม่มีความแตกต่างกันมาก

นักในความสัมพันธ์ระหว่างการเข้าไปมีส่วนร่วมทางสังคมโดยไปดู/ฟังเป็นประจำ เป็น
 ครั้งคราว และไม่เคยเข้าไปมีส่วนร่วมทางสังคมโดยไปดู/ฟัง ซึ่งคิดเป็นร้อยละ 65.7
 66.3 และ 65.3 ตามลำดับ

สำหรับความสัมพันธ์ระหว่างการเข้าไปมีส่วนร่วมทางสังคมโดยไปดู/ฟังกับ
 ความสำนึกในเอกลักษณ์ด้านภาษาระดับสูง พบว่า ชาวพวนที่เข้าไปมีส่วนร่วมทางสังคม
 โดยไปดู/ฟังเป็นประจำมีคะแนนความสำนึกในเอกลักษณ์ด้านภาษาระดับสูงคิดเป็นร้อยละ
 28.5 รองลงมาได้แก่ชาวพวนที่เข้าไปมีส่วนร่วมทางสังคมโดยไปดู/ฟังเป็นครั้งคราว
 คิดเป็นร้อยละ 24.8 และไม่เคยเข้าไปมีส่วนร่วมทางสังคมโดยไปดู/ฟังคิดเป็นร้อยละ
 20.0 เพราะฉะนั้นอัตราของชาวพวนที่เข้าไปมีส่วนร่วมทางสังคมโดยไปดู/ฟัง เป็น
 ประจำ มีความสำนึกในเอกลักษณ์ด้านภาษาระดับสูงมากกว่าชาวพวนที่เข้าไปมีส่วนร่วม
 ทางสังคมโดยไปดู/ฟังเป็นครั้งคราว และไม่เคยเข้าไปมีส่วนร่วมทางสังคมโดยไปดู/ฟัง
 ซึ่งมีคะแนนความแตกต่างเท่ากับ 3.7 และ 8.5 ตามลำดับ

สรุปแล้วจะเห็นได้ว่า ผู้ที่มีความสำนึกในเอกลักษณ์ด้านภาษาระดับค่าส่วนใหญ่
 เป็นผู้ที่ไม่เคยเข้าไปมีส่วนร่วมทางสังคมโดยไปดู/ฟัง ผู้ที่มีความสำนึกในเอกลักษณ์ด้าน
 ภาษาระดับกลางส่วนใหญ่เป็นผู้ที่เคยเข้าไปมีส่วนร่วมทางสังคมโดยไปดู/ฟัง เป็นครั้งคราว
 และผู้ที่มีความสำนึกในเอกลักษณ์ด้านภาษาระดับสูงส่วนใหญ่เป็นผู้ที่ไปดู/ฟังเป็นประจำ

เมื่อพิจารณาค่าความสัมพันธ์ทางสถิติ ค่า G พบว่า การเข้าไปมีส่วนร่วม
 ทางสังคมโดยไปดู/ฟังกับความสำนึกในเอกลักษณ์ด้านภาษามีความสัมพันธ์ในทิศทางที่สอดคล้องกัน
 ในระดับค่า

อย่างไรก็ตาม เพื่อให้แน่ใจว่าความสัมพันธ์ที่พบดังกล่าว เป็นความสัมพันธ์ที่
 แท้จริง ผู้วิจัยจึงได้เลือกตัวแปรที่คาดว่าจะมีอิทธิพลทำให้เกิดขึ้นมีค่า
 เปลี่ยนไป ดังนี้

1. ตัวแปรเงื่อนไข โดยได้กำหนดให้ เพศ เป็นตัวแปรเงื่อนไข เนื่องจาก
 เห็นว่าความสัมพันธ์ระหว่างการมีส่วนร่วมทางสังคมโดยไปช่วยงานและไปดูไปฟัง
 กับความสำนึกในเอกลักษณ์ด้านภาษาอาจจะมีเงื่อนไขเปลี่ยนไปตามเพศ ซึ่งจากการคุม
 ตัวแปรดังกล่าว ปรากฏดังนี้

1.1 ด้านการเข้าไปมีส่วนร่วมทางสังคมโดยไปช่วยงาน ผลจากการ

วิจัยตารางที่ 6 พบว่า เพศมีผลทำให้ความสัมพันธ์ระหว่างการเข้าไปมีส่วนร่วมทางสังคม โดยไปช่วยงานกับความสำนึกในเอกลักษณ์ด้านภาษาเปลี่ยนไป โดยค่าความสัมพันธ์ทางสถิติเมื่อจำแนกตามเพศพบว่า เพศชาย มีค่า G เท่ากับ .17 ส่วนเพศหญิง มี G เท่ากับ -.01 แสดงให้เห็นว่าความสัมพันธ์ระหว่างการเข้าไปมีส่วนร่วมทางสังคม โดยไปช่วยงานกับความสำนึกในเอกลักษณ์ด้านภาษาจะมีมากในเพศชายและมีความสัมพันธ์น้อยในเพศหญิง

1.2 ด้านการเข้าไปมีส่วนร่วมทางสังคมโดยไปดู/ฟัง ผลจากการวิจัย ตารางที่ 7 พบว่า เพศมีผลทำให้ความสัมพันธ์ระหว่างการเข้าไปมีส่วนร่วมทางสังคม โดยไปดู/ฟังกับความสำนึกในเอกลักษณ์ด้านภาษาเปลี่ยนไป โดยค่าความสัมพันธ์ทางสถิติเมื่อจำแนกตามเพศพบว่า เพศชาย มีค่า G เท่ากับ .25 ส่วนเพศหญิง มีค่า G เท่ากับ .06 แสดงให้เห็นว่า ความสัมพันธ์ระหว่างการเข้าไปมีส่วนร่วมทางสังคมโดยไปดู/ฟังกับความสำนึกในเอกลักษณ์ด้านภาษาจะมีมากในเพศชายและมีความสัมพันธ์น้อยในเพศหญิง

2. ตัวแปรทัศนคติ ได้กำหนดให้ การเข้าถึงข้อมูลเป็นตัวแปรทัศนคติ เนื่องจากเห็นว่า การเข้าไปมีส่วนร่วมทางสังคมเป็นประจำ อาจเป็นสาเหตุทำให้เข้าถึงข้อมูลได้มากกว่าการเข้าไปมีส่วนร่วมทางสังคม เป็นครั้งคราวหรือไม่เคย เข้าไปมีส่วนร่วมเลย จึงอาจทำให้ผู้ที่เข้าไปมีส่วนร่วมทางสังคมเป็นประจำเกิดความสำนึกในเอกลักษณ์สูงตามไปด้วย จากการคุมตัวแปรดังกล่าวนี้ พบว่า

2.1 ด้านการเข้าไปมีส่วนร่วมทางสังคมโดยไปช่วยงาน ผลจากการวิจัยตารางที่ 8 พบว่า การเข้าถึงข้อมูลระดับสูงทำให้ความสัมพันธ์ระหว่างการเข้าไปมีส่วนร่วมทางสังคมโดยไปช่วยงานกับความสำนึกในเอกลักษณ์ด้านภาษา มีความสอดคล้องกันในระดับปานกลาง (ค่า G เท่ากับ .35) ในขณะที่การเข้าถึงข้อมูลในระดับกลาง และระดับต่ำทำให้ความสัมพันธ์ระหว่างการเข้าไปมีส่วนร่วมทางสังคมโดยไปช่วยงานกับความสำนึกในเอกลักษณ์ด้านภาษา มีความสอดคล้องกันในระดับต่ำ (ค่า G เท่ากับ .03

และ $-.08$ ตามลำดับ) แสดงให้เห็นว่า การเข้าไปมีส่วนร่วมทางสังคมโดยไปช่วยงาน เป็นสาเหตุทำให้เกิดความสำนึกในเอกลักษณ์ด้านภาษา แต่ทั้งนี้ก็เนื่องมาจากผู้ที่เข้าไปมีส่วนร่วมทางสังคมโดยไปช่วยงานมีโอกาสที่จะเข้าถึงข้อมูลได้มากกว่าผู้ที่เข้าไปมีส่วนร่วมทางสังคมโดยไปช่วยงานเป็นครั้งคราวหรือไม่ เคยเข้าไปมีส่วนร่วมทางสังคมโดยไปช่วยงานเลย

2.2 ด้านการเข้าไปมีส่วนร่วมทางสังคมโดยไปดู/ฟัง ผลจากการวิจัยตารางที่ 9 พบว่า การเข้าถึงข้อมูลระดับสูงทำให้ความสัมพันธ์ระหว่างการเข้าไปมีส่วนร่วมทางสังคมโดยไปดู/ฟังกับความสำนึกในเอกลักษณ์ด้านภาษามีความสอดคล้องกันในระดับปานกลาง (ค่า G เท่ากับ $.28$) ในขณะที่การเข้าถึงข้อมูลในระดับกลางและระดับต่ำทำให้ความสัมพันธ์ระหว่างการเข้าไปมีส่วนร่วมทางสังคมโดยไปดู/ฟังกับความสำนึกในเอกลักษณ์ด้านภาษามีความสอดคล้องกันในระดับต่ำ (ค่า G เท่ากับ $.17$ และ $-.16$ ตามลำดับ) แสดงให้เห็นว่า การเข้าไปมีส่วนร่วมทางสังคมโดยไปดู/ฟัง เป็นสาเหตุทำให้เกิดความสำนึกในเอกลักษณ์ด้านภาษา แต่ทั้งนี้ก็เนื่องมาจากผู้ที่เข้าไปมีส่วนร่วมทางสังคมโดยไปดู/ฟังมีโอกาสที่จะเข้าถึงข้อมูลได้มากกว่าผู้ที่ไปมีส่วนร่วมทางสังคมโดยไปดู/ฟัง เป็นครั้งคราวหรือไม่ เคยเข้าไปมีส่วนร่วมทางสังคมโดยไปดู/ฟังเลย

จากผลการวิจัยที่วิเคราะห์มาทั้งหมดนี้สรุปได้ว่า กลุ่มผู้ที่อยู่ในวัยสูงอายุ กลุ่มผู้ที่มีการศึกษาระดับสูง กลุ่มผู้ที่เข้าไปมีส่วนร่วมทางสังคมโดยไปช่วยงานเป็นประจำ และกลุ่มผู้ที่เข้าไปมีส่วนร่วมทางสังคมโดยไปดู/ฟังเป็นประจำ จะมีความสำนึกในเอกลักษณ์ด้านภาษาอยู่ในระดับสูงมากกว่ากลุ่มอื่น ๆ โดยปัจจัยด้านวัย การเข้าไปมีส่วนร่วมทางสังคมโดยไปช่วยงาน การเข้าไปมีส่วนร่วมทางสังคมโดยไปดู/ฟัง เพศ การเข้าถึงข้อมูล ความรู้สึกอนุรักษนิยม ไม่มีอิทธิพลต่อความสำนึกในเอกลักษณ์ด้านภาษาในระดับสูง แต่ปัจจัยด้านการศึกษา เป็นปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อความสำนึกในเอกลักษณ์ด้านภาษา

ตารางที่ 10 คะแนนความแตกต่างระหว่างความสำนึกในเอกลักษณ์ด้านวัฒนธรรมจำแนกตาม
วัย ระดับการศึกษา การเข้าไปมีส่วนร่วมทางสังคมโดยไปช่วยงานและการ
ไปดู/ฟัง

	ความสำนึกใน เอกลักษณ์ด้านวัฒนธรรม				
	ระดับต่ำ	ระดับกลาง	ระดับสูง	%	จำนวน
<u>วัย</u>					
วัยรุ่น - วัยหนุ่ม	9.3 (10)	51.9 (56)	38.9 (42)	100	108
วัยกลางคน	2.1 (3)	42.4 (61)	55.6 (80)	100	144
วัยสูงอายุ	1.2 (1)	38.6 (32)	60.2 (50)	100	83
				(G = .29)	
<u>ระดับการศึกษา</u>					
ระดับต่ำ	-	41.6 (32)	58.4 (45)	100	77
ระดับกลาง	4.9 (12)	46.1 (113)	49.0 (120)	100	245
ระดับสูง	15.4 (2)	30.8 (4)	53.8 (7)	100	13
				(G = -.19)	
<u>การเข้าไปมีส่วนร่วมทางสังคมโดยไปช่วยงาน</u>					
ไม่เคยไปช่วยงาน	13.5 (5)	54.1 (20)	32.4 (12)	100	37
ไปเป็นครั้งคราว	5.0 (5)	59.0 (59)	36.0 (36)	100	100

ตารางที่ 10 (ต่อ)

ความสำนึกใน เอกสิทธิ์ด้านวัฒนธรรม					
	ระดับต่ำ	ระดับกลาง	ระดับสูง	%	จำนวน
เป็นประจำ	2.0 (4)	35.0 (70)	62.6 (124)	100	198
				(G = .46)	
การเข้าไปมีส่วนร่วมทางสังคมโดยไปดู/ฟัง					
ไม่เคยไปดู/ฟัง	11.4 (4)	62.9 (22)	25.7 (9)	100	35
ไปเป็นครั้งคราว	5.9 (6)	56.4 (57)	37.6 (38)	100	101
เป็นประจำ	2.1 (4)	34.7 (67)	63.2 (122)	100	193
				(G = .49)	
	4.2 (14)	44.4 (146)	51.4 (169)	100	335

ตารางที่ 11. คะแนนความสำคัญในเอกลักษณ์ด้านวัฒนธรรมจำแนกตามวัยและความรู้สึก
อนุรักษ์นิยม

วัย	ความสำคัญในเอกลักษณ์ด้านวัฒนธรรม				
	ระดับต่ำ	ระดับกลาง	ระดับสูง	%	จำนวน
<u>ความรู้สึกอนุรักษ์นิยมระดับต่ำ</u>					
<u>วัย</u>					
วัยรุ่น - วัยหนุ่ม	22.2 (2)	33.3 (3)	44.4 (4)	100	9
วัยกลางคน	-	50.0 (3)	50.0 (3)	100	6
วัยสูงอายุ	-	100.0 (3)	-	100	3
					(G = -.10)
<u>ความรู้สึกอนุรักษ์นิยมระดับกลาง</u>					
<u>วัย</u>					
วัยรุ่น - วัยหนุ่ม	8.5 (4)	63.8 (30)	27.7 (13)	100	47
วัยกลางคน	1.6 (1)	46.0 (29)	52.4 (33)	100	6
วัยสูงอายุ	-	44.8 (13)	55.2 (16)	100	29
					(G = .39)
<u>ความรู้สึกอนุรักษ์นิยมระดับสูง</u>					
<u>วัย</u>					
วัยรุ่น - วัยหนุ่ม	7.7 (4)	44.2 (23)	48.1 (25)	100	52

ตารางที่ 11 (ต่อ)

วัย	ความสำนึกในเอกลักษณ์ด้านวัฒนธรรม				
	ระดับต่ำ	ระดับกลาง	ระดับสูง	%	จำนวน
ความรู้สึกอนุรักษ์					
วัยกลางคน	2.7 (2)	38.7 (29)	58.7 (44)	100	75
วัยสูงอายุ	2.0 (1)	31.4 (16)	66.7 (34)	100	51
				(G = .25)	
<u>ความรู้สึกอนุรักษ์นิยมระดับต่ำ</u>	11.1 (2)	50.0 (9)	38.9 (7)	100	18
<u>ความรู้สึกอนุรักษ์นิยมระดับกลาง</u>	3.6 (5)	51.8 (72)	44.6 (62)	100	139
<u>ความรู้สึกอนุรักษ์นิยมระดับสูง</u>	3.9 (7)	38.2 (68)	57.9 (103)	100	178

ตารางที่ 12 คะแนนความสำนึกใน เอกสภกษณ์ด้ำนวัฒนธรรมจำแนกตามการศึกษาและ
การเข้าถึงข้อมูล

ระดับการศึกษา	ความสำนึกใน เอกสภกษณ์ด้ำนวัฒนธรรม				
	ระดับต่ำ	ระดับกลาง	ระดับสูง	%	จำนวน
การเข้าถึงข้อมูลระดับต่ำ					
ระดับการศึกษา					
ระดับต่ำ	-	60.0 (3)	40.0 (2)	100	5
ระดับกลาง	22.2 (6)	55.6 (15)	22.2 (6)	100	27
ระดับสูง	-	-	100.0 (1)	100	1
(G = -,18)					
การเข้าถึงข้อมูลระดับกลาง					
ระดับการศึกษา					
ระดับต่ำ	-	40.3 (25)	59.7 (37)	100	62
ระดับกลาง	2.9 (5)	47.1 (80)	50.0 (85)	100	170
ระดับสูง	14.3 (1)	42.9 (3)	42.9 (3)	100	7
(G = -,23)					
การเข้าถึงข้อมูลระดับสูง					
ระดับการศึกษา					
ระดับต่ำ	-	40.0 (4)	60.0 (6)	100	10

ตารางที่ 12 (ต่อ)

ระดับการศึกษา	ความสำนึกในเอกลักษณ์ด้านวัฒนธรรม				
	ระดับต่ำ	ระดับกลาง	ระดับสูง	%	จำนวน
ระดับกลาง	2.1 (1)	37.5 (18)	60.4 (29)	100	48
ระดับสูง	20.0 (1)	20.0 (1)	60.0 (3)	100	5
(G = -.06)					
<u>การเข้าถึงข้อมูลระดับต่ำ</u>	18.2 (6)	54.5 (18)	27.3 (9)	100	33
<u>การเข้าถึงข้อมูลระดับกลาง</u>	2.5 (6)	45.2 (108)	52.3 (125)	100	239
<u>การเข้าถึงข้อมูลระดับสูง</u>	3.2 (2)	36.5 (23)	60.3 (38)	100	63

ตารางที่ 13 คะแนนความสำคัญในเอกลักษณ์ด้านวัฒนธรรม จำแนกตามการมีส่วนร่วมทางสังคมโดยไปช่วยงานและเพศ

การเข้าไปมีส่วนร่วมทางสังคมโดยไปช่วยงาน		ความสำคัญในเอกลักษณ์ด้านวัฒนธรรม				
และเพศ		ระดับต่ำ	ระดับกลาง	ระดับสูง	%	จำนวน
<u>เพศชาย</u>						
<u>การเข้าไปมีส่วนร่วมทางสังคมโดยไปช่วยงาน</u>						
	ไม่เคยไปช่วยงาน	5.0 (1)	45.0 (9)	50.0 (10)	100	20
	เป็นครั้งคราว	3.9 (2)	56.9 (29)	39.2 (20)	100	51
	เป็นประจำ	1.0 (1)	29.9 (29)	69.1 (67)	100	97
					(G = .42)	
<u>เพศหญิง</u>						
<u>การเข้าไปมีส่วนร่วมทางสังคมโดยไปช่วยงาน</u>						
	ไม่เคยไปช่วยงาน	23.5 (4)	64.7 (11)	11.8 (2)	100	17
	เป็นครั้งคราว	6.1 (3)	61.2 (30)	32.7 (16)	100	49
	เป็นประจำ	3.0 (3)	40.6 (41)	56.4 (57)	100	101
					(G = .54)	
<hr/>						
<u>เพศชาย</u>		2.4 (4)	39.9 (67)	57.7 (97)	100	168
<u>เพศหญิง</u>		6.0 (10)	49.1 (82)	44.9 (75)	100	167

ตารางที่ 14 คะแนนความสำนึกในเอกลักษณ์ด้านวัฒนธรรมจำแนกตามการเข้าไปมีส่วนร่วม
ทางสังคมโดยไปดู/ฟัง และ เพศ

การเข้าไปมีส่วนร่วมทางสังคมโดยไปดู/ฟัง และ เพศ	ความสำนึกในเอกลักษณ์ด้านวัฒนธรรม				
	ระดับต่ำ	ระดับกลาง	ระดับสูง	%	จำนวน
เพศชาย					
<u>การเข้าไปมีส่วนร่วมทางสังคมโดยไปดู/ฟัง</u>					
ไม่เคยเข้าไปดู/ฟัง	-	56.3 (9)	43.8 (7)	100	16
เป็นครั้งคราว	5.4 (3)	56.6 (30)	41.1 (23)	100	56
เป็นประจำ	1.1 (1)	29.0 (27)	69.9 (65)	100	93
				(G = .45)	
เพศหญิง					
<u>การเข้าไปมีส่วนร่วมทางสังคมโดยไปดู/ฟัง</u>					
ไม่เคยเข้าไปดู/ฟัง	21.1 (4)	68.4 (13)	10.5 (2)	100	19
เป็นครั้งคราว	6.7 (3)	60.0 (27)	33.3 (15)	100	45
เป็นประจำ	3.0 (3)	40.0 (40)	57.0 (57)	100	110
				(G = .56)	
เพศชาย	2.4 (4)	40.0 (66)	57.6 (15)	100	165
เพศหญิง	6.1 (10)	48.8 (80)	45.1 (74)	100	164

ตารางที่ 15 คะแนนความสำนึกในเอกลักษณ์ด้านวัฒนธรรมจำแนกตามการเข้าไปมีส่วนร่วม
ทางสังคมโดยไปช่วยงานและการเข้าถึงข้อมูล

การเข้าไปมีส่วนร่วมทางสังคมโดยไปช่วยงาน	ความสำนึกในเอกลักษณ์ด้านวัฒนธรรม				
	ระดับต่ำ	ระดับกลาง	ระดับสูง	%	จำนวน
<u>การเข้าถึงข้อมูลระดับต่ำ</u>					
<u>การเข้าไปมีส่วนร่วมทางสังคมโดยไปช่วยงาน</u>					
ไม่เคยไปช่วยงาน	33.3 (4)	41.7 (5)	25.0 (3)	100	12
เป็นครั้งคราว	15.4 (2)	53.8 (7)	30.8 (4)	100	13
เป็นประจำ	-	75.0 (6)	25.0 (2)	100	8
				(G = .23)	
<u>การเข้าถึงข้อมูลระดับกลาง</u>					
<u>การเข้าไปมีส่วนร่วมทางสังคมโดยไปช่วยงาน</u>					
ไม่เคยไปช่วยงาน	5.0 (1)	50.0 (10)	45.0 (9)	100	20
เป็นครั้งคราว	2.9 (2)	62.3 (43)	34.8 (24)	100	67
เป็นประจำ	2.0 (3)	36.7 (55)	61.3 (92)	100	150
				(G = .38)	
<u>การเข้าถึงข้อมูลระดับสูง</u>					
<u>การเข้าไปมีส่วนร่วมทางสังคมโดยไปช่วยงาน</u>					
ไม่เคยไปช่วยงาน	-	100.0 (5)	-	100	5

ตารางที่ 15 (ต่อ)

การเข้าไปมีส่วนร่วมทางสังคมโดยไปช่วยงาน ความสำนึกในเอกลักษณ์ด้านวัฒนธรรม

การเข้าถึงข้อมูล	ระดับต่ำ	ระดับกลาง	ระดับสูง	%	จำนวน
เป็นครั้งคราว	5.6 (1)	50.0 (9)	44.4 (8)	100	18
เป็นประจำ	2.5 (1)	22.5 (9)	75.0 (30)	100	40
(G = .67)					

<u>การเข้าถึงข้อมูลระดับต่ำ</u>	18.2 (6)	54.5 (18)	27.3 (9)	100	33
<u>การเข้าถึงข้อมูลระดับกลาง</u>	2.5 (6)	45.2 (108)	52.3 (125)	100	239
<u>การเข้าถึงข้อมูลระดับสูง</u>	3.2 (2)	36.5 (23)	60.3 (38)	100	63

ร้อยละ 44.4 และร้อยละ 4.2 ของความสำนึกในเอกลักษณ์ด้านวัฒนธรรมในระดับต่ำ
 ความสำนึกในเอกลักษณ์ด้านวัฒนธรรมของชาวพวน จำแนกตามตัวแปรอิสระ
วัย เมื่อพิจารณาตามวัยของกลุ่มตัวอย่างที่ตอบแบบสอบถาม พบว่า ชาว
 พวนที่อยู่ในวัยรุ่น - วัยหนุ่มมีความสำนึกในเอกลักษณ์ด้านวัฒนธรรมอยู่ในระดับต่ำคิด เป็น
 ร้อยละ 9.3 ซึ่งเป็นความสำนึกในเอกลักษณ์ด้านวัฒนธรรมที่อยู่ในระดับต่ำมากกว่าในวัย
 กลางคนและวัยสูงอายุ ซึ่งคิดเป็นร้อยละ 2.1 และ 1.2 ตามลำดับ เพราะฉะนั้นอัตรา
 ของชาวพวนที่มีความสำนึกในเอกลักษณ์ด้านวัฒนธรรมในวัยรุ่น - วัยหนุ่มจึงอยู่ในระดับต่ำ
 มากกว่าในวัยกลางคนและวัยสูงอายุ ซึ่งคะแนนความแตกต่างคิดเป็นร้อยละ 7.2 และ
 8.1 ตามลำดับ

เมื่อพิจารณาถึงความสำนึกใน เอกลักษณ์ด้านวัฒนธรรมในระดับกลางพบว่า ชาว
 พวนที่อยู่ในวัยรุ่น - วัยหนุ่มมีความสำนึกใน เอกลักษณ์ด้านวัฒนธรรมอยู่ในระดับกลางคิด เป็น
 ร้อยละ 51.9 รองลงมาได้แก่ ชาวพวนที่อยู่ในวัยกลางคนที่มีความสำนึกใน เอกลักษณ์ด้าน
 วัฒนธรรมในระดับกลางคิดเป็นร้อยละ 42.4 และวัยสูงอายุมีความสำนึกใน เอกลักษณ์ด้าน
 วัฒนธรรมระดับกลางคิดเป็นร้อยละ 38.6 เพราะฉะนั้น อัตราของชาวพวนที่อยู่ในวัยรุ่น
 -วัยหนุ่มจะมีความสำนึกใน เอกลักษณ์ด้านวัฒนธรรมระดับกลางแตกต่างมากกว่าชาวพวนที่
 อยู่ในวัยกลางคนและวัยสูงอายุ ซึ่งมีคะแนนความแตกต่างคิดเป็นร้อยละ 9.5 และ 13.3
 ตามลำดับ

สำหรับความสำนึกใน เอกลักษณ์ด้านวัฒนธรรมในระดับสูง พบว่า ชาวพวนที่
 อยู่ในวัยสูงอายุมีความสำนึกใน เอกลักษณ์ด้านวัฒนธรรมระดับสูงคิด เป็นร้อยละ 60.2
 รองลงมาได้แก่ ผู้ที่อยู่ในวัยกลางคนมีความสำนึกใน เอกลักษณ์ด้านวัฒนธรรมคิด เป็นร้อย
 ละ 55.6 และผู้ที่อยู่ในวัยรุ่น - วัยหนุ่มมีความสำนึกใน เอกลักษณ์ด้านวัฒนธรรมคิดเป็น
 ร้อยละ 38.9 เพราะฉะนั้น อัตราส่วนของชาวพวนที่อยู่ในวัยสูงอายุจะมีความสำนึกใน
 เอกลักษณ์ด้านวัฒนธรรมในระดับสูงแตกต่างมากกว่าชาวพวนที่อยู่ในวัยรุ่น - วัยหนุ่ม และ
 วัยกลางคน ซึ่งมีความแตกต่างคิดเป็นร้อยละ 21.3 และ 4.6 ตามลำดับ

สรุปแล้วจะเห็นได้ว่า ผู้ที่มีความสำนึกใน เอกลักษณ์ด้านวัฒนธรรมระดับต่ำและ
 ระดับกลางส่วนใหญ่เป็นผู้ที่อยู่ในวัยรุ่น - วัยหนุ่ม ส่วนผู้ที่มีความสำนึกใน เอกลักษณ์ด้าน
 วัฒนธรรมระดับสูงส่วนใหญ่เป็นผู้ที่อยู่ในวัยสูงอายุ

เมื่อพิจารณาค่าความสัมพันธ์ทางสถิติ ค่า G พบว่า วัลย์กับความสำนึกใน
เอกลักษณ์ด้านวัฒนธรรมมีความสัมพันธ์ในทิศทางที่สอดคล้องกันในระดับปานกลาง

อย่างไรก็ตาม เพื่อให้แน่ใจว่าความสัมพันธ์ที่พบดังกล่าว เป็นความสัมพันธ์ที่
แท้จริงหรือไม่ จึงได้กำหนดตัวแปรความรู้สึกอนุรักษ์นิยม เป็นตัวแปรคุม ทั้งนี้เพื่อต้องการ
ทราบว่า ความสัมพันธ์ระหว่างวัลย์กับความสำนึกในเอกลักษณ์ด้านวัฒนธรรมนั้น เป็นจริงหรือไม่
ผลจากตารางที่ 11 ก็ยังพบว่า ความสัมพันธ์ระหว่างวัลย์กับความสำนึกในเอกลักษณ์ด้าน
วัฒนธรรม เปลี่ยนไป

สรุป ความรู้สึกอนุรักษ์นิยม ไม่ได้มีอิทธิพลทำให้ความสัมพันธ์ระหว่างวัลย์กับความ
สำนึกในเอกลักษณ์ด้านวัฒนธรรม เปลี่ยนไป

ระดับการศึกษา เมื่อพิจารณาความสัมพันธ์ระดับการศึกษากับความสำนึกใน
เอกลักษณ์ด้านวัฒนธรรมในระดับต่ำ พบว่า ชาวพวนที่มีการศึกษาในระดับสูงมีความสำนึก
ในเอกลักษณ์ด้านวัฒนธรรมระดับต่ำคิด เป็นร้อยละ 15.4 รองลงมาได้แก่ ชาวพวนที่มีการ
ศึกษาในระดับกลางคิด เป็นร้อยละ 4.9 และไม่พบความสำนึกในเอกลักษณ์ด้านวัฒนธรรม
ระดับต่ำในผู้ที่มีการศึกษาในระดับต่ำ เพราะฉะนั้น อัตราของชาวพวนที่มีการศึกษาระดับ
สูงจึงมีความสำนึกในเอกลักษณ์ด้านวัฒนธรรมระดับต่ำมากกว่าชาวพวนที่มีการศึกษาในระดับ
กลางและระดับต่ำ ซึ่งเป็นคะแนนความแตกต่างคิด เป็นร้อยละ 10.5 และ 15.4 ตาม
ลำดับ

เมื่อหันมาพิจารณาความสัมพันธ์ระดับการศึกษากับความสำนึกใน เอกลักษณ์ด้าน
วัฒนธรรมระดับกลาง พบว่า ชาวพวนที่มีการศึกษาในระดับกลางมีความสำนึกใน เอกลักษณ์
ด้านวัฒนธรรมระดับกลางคิด เป็นร้อยละ 46.1 รองลงมาได้แก่ชาวพวนที่มีการศึกษาในระดับ
ต่ำคิด เป็นร้อยละ 41.6 และสำหรับชาวพวนที่มีการศึกษาในระดับสูงมีคะแนนความสำนึกใน
เอกลักษณ์ด้านวัฒนธรรมคิด เป็นร้อยละ 30.8 เพราะฉะนั้น อัตราของชาวพวนที่มีการศึกษา
ในระดับกลางมีคะแนนความสำนึกใน เอกลักษณ์ด้านวัฒนธรรมระดับกลางแตกต่างมากกว่าชาว
พวนที่มีการศึกษาในระดับสูงและคะแนนความสำนึกใน เอกลักษณ์ด้านวัฒนธรรมในชาวพวนที่มี
การศึกษาในระดับต่ำจะแตกต่างมากกว่าชาวพวนที่มีการศึกษาในระดับสูง ซึ่งมีคะแนนความ
แตกต่างคิด เป็นร้อยละ 15.3 และ 10.8 ตามลำดับ

สำหรับความสัมพันธ์ระดับการศึกษากับความสำนึกในเอกลักษณ์ด้านวัฒนธรรมระดับสูง พบว่า ชาวพวนที่มีการศึกษาในระดับต่ำมีความสำนึกในเอกลักษณ์ด้านวัฒนธรรมระดับสูงคิดเป็นร้อยละ 58.4 รองลงมาได้แก่ ชาวพวนที่มีการศึกษาในระดับสูงมีความสำนึกในเอกลักษณ์ด้านวัฒนธรรมระดับสูงคิดเป็นร้อยละ 53.8 และชาวพวนที่มีการศึกษาในระดับกลางมีความสำนึกในเอกลักษณ์ด้านวัฒนธรรมคิดเป็นร้อยละ 49.0 เพราะฉะนั้น อัตราของชาวพวนที่มีการศึกษาในระดับต่ำมีความสำนึกในเอกลักษณ์ด้านวัฒนธรรมระดับสูงแตกต่างมากกว่าชาวพวนที่มีการศึกษาในระดับกลางและระดับสูง ซึ่งมีคะแนนความแตกต่างคิดเป็นร้อยละ 9.4 และ 4.6 ตามลำดับ

สรุปได้ว่า ผู้ที่มีความสำนึกใน เอกลักษณ์ด้านวัฒนธรรมระดับสูงส่วนใหญ่เป็นผู้ที่มีการศึกษาในระดับต่ำ ผู้ที่มีความสำนึกใน เอกลักษณ์ด้านวัฒนธรรมระดับกลางส่วนใหญ่เป็นผู้ที่มีการศึกษาในระดับกลาง และผู้ที่มีความสำนึกใน เอกลักษณ์ด้านวัฒนธรรมระดับต่ำส่วนใหญ่เป็นผู้ที่มีการศึกษาในระดับสูง

เมื่อพิจารณาค่าความสัมพันธ์ทางสถิติ ค่า G พบว่าระดับการศึกษากับความสำนึกในเอกลักษณ์ด้านวัฒนธรรมมีความสัมพันธ์ในทิศทางที่ไม่สอดคล้องกันในระดับต่ำ

อย่างไรก็ตาม เพื่อให้แน่ใจว่าความสัมพันธ์ที่เกิดขึ้นดังกล่าว เป็นความสัมพันธ์ที่แท้จริงหรือไม่ ผู้วิจัยได้กำหนดให้ตัวแปรการเข้าถึงข้อมูล เป็นตัวแปรคุม เนื่องจากผู้วิจัยคาดว่า การที่ผู้ตอบมีการศึกษาสูงขึ้นจะเป็นสาเหตุทำให้เข้าถึงข้อมูลได้มากจึงทำให้มีความสำนึกในเอกลักษณ์ด้านวัฒนธรรมสูงตามไปด้วย ผลจากการวิจัยตารางที่ 12 ก็ยังพบว่าความสัมพันธ์ระหว่างระดับการศึกษากับความสำนึกใน เอกลักษณ์ด้านวัฒนธรรมไม่ได้เปลี่ยนแปลงไป

สรุป การเข้าถึงข้อมูล ไม่ได้มีอิทธิพลทำให้ความสัมพันธ์ระหว่างระดับการศึกษากับความสำนึกใน เอกลักษณ์ด้านวัฒนธรรม เปลี่ยนแปลงไป

การเข้าไปมีส่วนร่วมทางสังคมโดยไปช่วยงาน เมื่อพิจารณาความสัมพันธ์ระหว่างการเข้าไปมีส่วนร่วมทางสังคมโดยไปช่วยงานกับความสำนึกในเอกลักษณ์ด้านวัฒนธรรมในระดับต่ำ พบว่า ชาวพวนที่ไม่เคยเข้าไปมีส่วนร่วมทางสังคมโดยไปช่วยงานมีความสำนึกในเอกลักษณ์ด้านวัฒนธรรมในระดับต่ำคิดเป็นร้อยละ 13.5 รองลงมาได้แก่ชาวพวนที่เข้าไปมีส่วนร่วมทางสังคมโดยไปช่วยงาน เป็นครั้งคราวคิดเป็นร้อยละ 5.0 และชาวพวนที่เข้าไปมีส่วน

ร่วมทางสังคมโดยไปช่วยงาน เป็นประจำมีความสำนึกในเอกลักษณ์ด้านวัฒนธรรมในระดับต่ำ คิดเป็นร้อยละ 2.0 เพราะฉะนั้นอัตราของชาวพวนที่ไม่เคยเข้าไปมีส่วนร่วมทางสังคมโดยไปช่วยงานจึงมีความสำนึกในเอกลักษณ์ด้านวัฒนธรรมอยู่ในระดับต่ำมากกว่าชาวพวนที่เข้าไปมีส่วนร่วมทางสังคมโดยไปช่วยงาน เป็นครั้งคราวและเป็นประจำ ซึ่งคะแนนความแตกต่างคิดเป็นร้อยละ 8.5 และ 11.5 ตามลำดับ

เมื่อหันมาพิจารณาความสัมพันธ์ระหว่างการเข้าไปมีส่วนร่วมทางสังคมโดยไปช่วยงานกับความสำนึกในเอกลักษณ์ด้านวัฒนธรรมในระดับกลาง พบว่า ชาวพวนที่เข้าไปมีส่วนร่วมทางสังคมโดยไปช่วยงาน เป็นครั้งคราวมีความสำนึกในเอกลักษณ์ด้านวัฒนธรรมคิดเป็นร้อยละ 59.0 รองลงมาได้แก่ ชาวพวนที่ไม่เคยเข้าไปมีส่วนร่วมทางสังคมโดยไปช่วยงาน มีคะแนนความสำนึกในเอกลักษณ์ด้านวัฒนธรรมคิดเป็นร้อยละ 54.1 และชาวพวนที่เข้าไปมีส่วนร่วมทางสังคมโดยไปช่วยงานเป็นประจำ มีคะแนนความสำนึกในเอกลักษณ์ด้านวัฒนธรรมคิดเป็นร้อยละ 35.4 เพราะฉะนั้น อัตราของชาวพวนที่เข้าไปมีส่วนร่วมทางสังคมโดยไปช่วยงานเป็นครั้งคราวมีคะแนนความสำนึกในเอกลักษณ์ด้านวัฒนธรรมแตกต่างมากกว่าชาวพวนที่เข้าไปมีส่วนร่วมทางสังคมโดยไปช่วยงานเป็นประจำและไม่เคยเข้าไปมีส่วนร่วมทางสังคม ซึ่งเป็นคะแนนความแตกต่างคิดเป็นร้อยละ 23.6 และ 4.9 ตามลำดับ

และเมื่อพิจารณาความสัมพันธ์ระหว่างการเข้าไปมีส่วนร่วมทางสังคมโดยไปช่วยงานกับความสำนึกในเอกลักษณ์ด้านวัฒนธรรมในระดับสูง พบว่า ชาวพวนที่เข้าไปมีส่วนร่วมทางสังคมโดยไปช่วยงานเป็นประจำมีคะแนนความสำนึกในเอกลักษณ์ด้านวัฒนธรรมคิดเป็นร้อยละ 62.6 รองลงมาได้แก่ ชาวพวนที่เข้าไปมีส่วนร่วมทางสังคมโดยไปช่วยงานเป็นครั้งคราวมีคะแนนความสำนึกในเอกลักษณ์ด้านวัฒนธรรมคิดเป็นร้อยละ 36.0 และชาวพวนที่ไม่เคยเข้าไปมีส่วนร่วมทางสังคมโดยไปช่วยงานมีคะแนนความสำนึกในเอกลักษณ์ด้านวัฒนธรรมคิดเป็นร้อยละ 32.4 เพราะฉะนั้นอัตราของชาวพวนที่เข้าไปมีส่วนร่วมทางสังคมโดยไปช่วยงานจะมีความสำนึกในเอกลักษณ์ด้านวัฒนธรรมในระดับสูงมากกว่าชาวพวนที่เข้าไปมีส่วนร่วมทางสังคมโดยไปช่วยงาน เป็นครั้งคราวและไม่เคยเข้าไปมีส่วนร่วมทางสังคมโดยไปช่วยงาน ซึ่งคะแนนความแตกต่างคิดเป็นร้อยละ 26.6 และ 30.2 ตามลำดับ

สรุปแล้วจะเห็นได้ว่า ผู้ที่มีความสำนึกในเอกลักษณ์ด้านวัฒนธรรมระดับต่ำส่วนใหญ่ เป็นผู้ที่ไม่เคยเข้าไปมีส่วนร่วมทางสังคมโดยไปช่วยงาน ผู้ที่มีความสำนึกในเอกลักษณ์ด้าน

วัฒนธรรมในระดับกลางส่วนใหญ่เป็นผู้ที่เคยเข้าไปมีส่วนร่วมทางสังคมโดยไปช่วยงาน เป็น
 ครั้งคราวและผู้ที่มีความสำนึกใน เอกลักษณะด้านวัฒนธรรมระดับสูงส่วนใหญ่เป็นผู้ที่เคย เข้า
 ไปมีส่วนร่วมทางสังคมโดยไปช่วยงาน เป็นประจำ

เมื่อพิจารณาค่าความสัมพันธ์ทางสถิติ ค่า G พบว่า การเข้าไปมีส่วนร่วมทาง
 สังคมโดยไปช่วยงานกับความสำนึกใน เอกลักษณะด้านวัฒนธรรมมีความสัมพันธ์ในทิศทางที่สอดคล้องกัน
 ในระดับปานกลาง

การเข้าไปมีส่วนร่วมทางสังคมโดยไปดู/ฟัง เมื่อพิจารณาความสัมพันธ์ระหว่าง
 การเข้าไปมีส่วนร่วมทางสังคมโดยไปดู/ฟังกับความสำนึกใน เอกลักษณะด้านวัฒนธรรมในระดับ
 คำพบว่า ชาวพวนที่ไม่เคยเข้าไปมีส่วนร่วมทางสังคมโดยไปดู/ฟัง มีความสำนึกในเอก
 ลักษณะด้านวัฒนธรรมคิดเป็นร้อยละ 11.4 รองลงมาได้แก่ ชาวพวนที่เข้าไปมีส่วนร่วมทาง
 สังคมโดยไปดู/ฟัง เป็นครั้งคราวมีคะแนนความสำนึกใน เอกลักษณะด้านวัฒนธรรมคิด เป็น
 ร้อยละ 5.9 และชาวพวนที่เข้าไปมีส่วนร่วมทางสังคมโดยไปดู/ฟัง เป็นประจำมีคะแนน
 ความสำนึกคิดเป็นร้อยละ 2.1 เพราะฉะนั้น อัตราของชาวพวนที่ไม่เคยเข้าไปมีส่วนร่วม
 ร่วมทางสังคมโดยไปดู/ฟัง มีคะแนนความสำนึกใน เอกลักษณะด้านวัฒนธรรมในระดับต่ำมาก
 กว่าชาวพวนที่เข้าไปมีส่วนร่วมทางสังคมโดยไปดู/ฟัง เป็นครั้งคราวและเป็นประจำ ซึ่งมี
 คะแนนความแตกต่างคิดเป็นร้อยละ 5.5 และ 9.3 ตามลำดับ

เมื่อหันมาพิจารณาความสัมพันธ์ระหว่างการเข้าไปมีส่วนร่วมทางสังคมโดยไปดู
 /ฟังกับความสำนึกใน เอกลักษณะด้านวัฒนธรรมในระดับปานกลาง พบว่า ชาวพวนที่ไม่เคย
 เข้าไปมีส่วนร่วมทางสังคมโดยไปดู/ฟังมีคะแนนความสำนึกใน เอกลักษณะด้านวัฒนธรรมคิด
 เป็นร้อยละ 62.9 รองลงมาได้แก่ชาวพวนที่เข้าไปมีส่วนร่วมทางสังคมโดยไปดู/ฟัง เป็น
 ครั้งคราวมีคะแนนความสำนึกใน เอกลักษณะด้านวัฒนธรรมคิด เป็นร้อยละ 56.8 และชาว
 พวนที่ เข้าไปมีส่วนร่วมทางสังคมโดยไปดู/ฟัง เป็นประจำมีคะแนนความสำนึกใน เอกลักษณะ
 ด้านวัฒนธรรมคิด เป็นร้อยละ 34.7 เพราะฉะนั้น อัตราของชาวพวนที่ไม่เคยเข้าไปมี
 ร่วมทางสังคมโดยไปดู/ฟังมีความสำนึกใน เอกลักษณะด้านวัฒนธรรมอยู่ในระดับปานกลาง
 มากกว่าชาวพวนที่เข้าไปมีส่วนร่วมทางสังคมโดยไปดู/ฟัง เป็นประจำ และชาวพวนที่ เข้า
 ไปมีส่วนร่วมทางสังคมโดยไปดู/ฟังก็มีความสำนึกใน เอกลักษณะด้านวัฒนธรรมอยู่ในระดับปาน
 กลางมากกว่าชาวพวนที่ เข้าไปมีส่วนร่วมทางสังคมโดยไปดู/ฟัง เป็นประจำเช่นกัน ซึ่งมี

คะแนนความแตกต่างคิดเป็นร้อยละ 28.2 และ 21.7 ตามลำดับ

เมื่อหันมาพิจารณาความสัมพันธ์ระหว่างการเข้าไปมีส่วนร่วมทางสังคมโดยไปดู/ฟัง กับความสำนึกในเอกลักษณ์ด้านวัฒนธรรมในระดับสูง พบว่า ชาวพวนที่เข้าไปมีส่วนร่วมทางสังคมโดยไปดู/ฟัง เป็นประจำมีความสำนึกในเอกลักษณ์ด้านวัฒนธรรมอยู่ในระดับสูงคิดเป็นร้อยละ 63.2 รองลงมาได้แก่ ชาวพวนที่เข้าไปมีส่วนร่วมทางสังคมโดยไปดู/ฟัง เป็นครั้งคราว คิดเป็นร้อยละ 37.6 และชาวพวนที่ไม่เคยเข้าไปมีส่วนร่วมทางสังคมโดยไปดู/ฟัง จะมีคะแนนความสำนึกในเอกลักษณ์ด้านวัฒนธรรมคิดเป็นร้อยละ 25.7 เพราะฉะนั้นอัตราของชาวพวนที่เข้าไปมีส่วนร่วมทางสังคมโดยไปดู/ฟัง เป็นประจำจะมีคะแนนความสำนึกในเอกลักษณ์ด้านวัฒนธรรมอยู่ในระดับสูงที่แตกต่างมากกว่าชาวพวนที่เข้าไปมีส่วนร่วมทางสังคมโดยไปดู/ฟัง เป็นครั้งคราว และไม่เคยเข้าไปมีส่วนร่วมทางสังคมโดยไปดู/ฟัง ซึ่งมีคะแนนความแตกต่างคิดเป็นร้อยละ 25.6 และ 37.5 ตามลำดับ

สรุปแล้วจะเห็นได้ว่า ผู้ที่มีความสำนึกในเอกลักษณ์ด้านวัฒนธรรมในระดับต่ำและระดับกลางส่วนใหญ่ เป็นผู้ที่ไม่เคยเข้าไปมีส่วนร่วมทางสังคมโดยไปดู/ฟัง และผู้ที่มีความสำนึกในเอกลักษณ์ด้านวัฒนธรรมในระดับสูงส่วนใหญ่ เป็นผู้ที่เข้าไปมีส่วนร่วมทางสังคมโดยไปดู/ฟัง เป็นประจำ

เมื่อพิจารณาค่าความสัมพันธ์ทางสถิติ ค่า G พบว่า การเข้าไปมีส่วนร่วมทางสังคมโดยไปดู/ฟังกับความสำนึกในเอกลักษณ์ด้านวัฒนธรรมมีความสัมพันธ์ในทิศทางที่สอดคล้องกันในระดับปานกลาง

อย่างไรก็ตาม เพื่อให้แน่ใจว่าความสัมพันธ์ที่พบดังกล่าว เป็นความสัมพันธ์ที่แท้จริงหรือไม่ ผู้วิจัยจึงได้เลือกตัวแปรที่คาดว่าจะมีอิทธิพลทำให้ความสัมพันธ์ที่เกิดขึ้นมีค่า เปลี่ยนไป ดังนี้

1. ตัวแปรเงื่อนไข โดยได้กำหนดให้ เพศเป็นตัวแปรเงื่อนไข เนื่องจากเห็นว่าความสัมพันธ์ระหว่างการเข้าไปมีส่วนร่วมทางสังคมโดยไปช่วยงานและการไปดูไปฟัง กับความสำนึกในเอกลักษณ์ด้านวัฒนธรรมอาจจะมีเงื่อนไข เปลี่ยนไปตาม เพศ ซึ่งจากการคุมตัวแปรดังกล่าว ปรากฏดังนี้

1.1 ด้านการเข้าไปมีส่วนร่วมทางสังคมโดยไปช่วยงาน ผลจากการวิจัยตารางที่ 13 พบว่า เพศมีผลทำให้ความสัมพันธ์ระหว่างการเข้าไปมีส่วนร่วมทางสังคม

โดยไปช่วยงานกับความสำนึกในเอกลักษณ์ด้านวัฒนธรรม เปลี่ยนไป โดยค่าความสัมพันธ์ทางสถิติเมื่อจำแนกตามเพศ พบว่า เพศหญิง มีค่า G เท่ากับ .54 ส่วนเพศชาย มีค่า G เท่ากับ .42 แสดงให้เห็นว่า ความสัมพันธ์ระหว่างการเข้าไปมีส่วนร่วมทางสังคม โดยไปช่วยงานกับความสำนึกในเอกลักษณ์ด้านวัฒนธรรมจะมีมากในเพศหญิงและมีความสัมพันธ์น้อยในเพศชาย

1.2 ด้านการเข้าไปมีส่วนร่วมทางสังคมโดยไปดู/ฟัง ผลจากการวิจัยตารางที่ 14 พบว่า เพศมีผลทำให้ความสัมพันธ์ระหว่างการเข้าไปมีส่วนร่วมทางสังคม โดยไปดู/ฟังกับความสำนึกในเอกลักษณ์ด้านวัฒนธรรม เปลี่ยนไป โดยค่าความสัมพันธ์ทางสถิติเมื่อจำแนกตามเพศ พบว่า เพศหญิงมีค่า G เท่ากับ .56 ส่วนเพศชาย มีค่า G เท่ากับ .45 แสดงให้เห็นว่า ความสัมพันธ์ระหว่างการเข้าไปมีส่วนร่วมทางสังคมโดยไปดู/ฟังกับความสำนึกในเอกลักษณ์ด้านวัฒนธรรมจะมีมากในเพศหญิงและมีความสัมพันธ์น้อยในเพศชาย

2. ตัวแปรทัศนคติ กำหนดให้การเข้าถึงข้อมูลเป็นตัวแปรทัศนคติ เนื่องจากเห็นว่า การเข้าไปมีส่วนร่วมทางสังคมเป็นประจำ อาจเป็นสาเหตุทำให้เข้าถึงข้อมูลได้มากกว่าการเข้าไปมีส่วนร่วมทางสังคม เป็นครั้งคราวหรือไม่ เคยเข้าไปมีส่วนร่วมเลย จึงอาจทำให้ผู้ที่เข้าไปมีส่วนร่วมทางสังคมเป็นประจำ เกิดความสำนึกในเอกลักษณ์สูงตามไปด้วยจากการคุมตัวแปร ดังกล่าวนี้ พบว่า

2.1 ด้านการเข้าไปมีส่วนร่วมทางสังคมโดยไปช่วยงาน ผลจากการวิจัยตารางที่ 15 พบว่า การเข้าถึงข้อมูลระดับสูงทำให้ความสัมพันธ์ระหว่างการเข้าไปมีส่วนร่วมทางสังคมโดยไปช่วยงานกับความสำนึกในเอกลักษณ์ด้านวัฒนธรรมมีความสอดคล้องกันในระดับสูง (ค่า G เท่ากับ .67) ในขณะที่การเข้าถึงข้อมูลในระดับกลางทำให้ความสัมพันธ์ระหว่างการเข้าไปมีส่วนร่วมทางสังคมโดยไปช่วยงานกับความสำนึกในเอกลักษณ์ด้านวัฒนธรรมมีความสอดคล้องกันในระดับปานกลาง (ค่า G เท่ากับ .38) และการเข้าถึงข้อมูลในระดับต่ำทำให้ความสัมพันธ์ระหว่างการเข้าไปมีส่วนร่วมทางสังคมโดยไปช่วยงานกับความสำนึกในเอกลักษณ์ด้านวัฒนธรรมมีความสอดคล้องกันในระดับต่ำ แสดงให้เห็นว่า การเข้าไปมีส่วนร่วมทางสังคมโดยไปช่วยงาน เป็นสาเหตุทำให้เกิดความสำนึกในเอกลักษณ์ด้านวัฒนธรรม แต่ทั้งนี้เนื่องจาก ผู้ที่เข้าไปมีส่วนร่วมทางสังคมโดยไปช่วยงานมีโอกาสที่จะเข้าถึงข้อมูลได้มากกว่าผู้ที่ไม่เคยเข้าไปมีส่วนร่วมทางสังคม

2.2 ด้านการเข้าไปมีส่วนร่วมทางสังคมโดยไปดู/ฟัง ผลจากการวิจัย ตารางที่ 16 พบว่า การเข้าถึงข้อมูลระดับสูงทำให้ความสัมพันธ์ระหว่างการเข้าไปมีส่วนร่วมทางสังคมโดยไปดู/ฟังกับความสำนึกในเอกลักษณ์ด้านวัฒนธรรมมีความสอดคล้องกันในระดับสูง (ค่า G เท่ากับ .64) ในขณะที่การเข้าถึงข้อมูลในระดับกลางทำให้ความสัมพันธ์ระหว่างการเข้าไปมีส่วนร่วมทางสังคมโดยไปดู/ฟังกับความสำนึกในเอกลักษณ์ด้านวัฒนธรรมมีความสอดคล้องกันในระดับปานกลาง (ค่า G เท่ากับ .44) และการเข้าถึงข้อมูลในระดับต่ำทำให้ความสัมพันธ์ระหว่างการเข้าไปมีส่วนร่วมทางสังคมโดยไปดู/ฟังกับความสำนึกในเอกลักษณ์ด้านวัฒนธรรมมีความสอดคล้องกันในระดับต่ำ (ค่า G เท่ากับ .27) แสดงให้เห็นว่า การเข้าไปมีส่วนร่วมทางสังคมโดยไปดู/ฟังเป็นสาเหตุทำให้เกิดความสำนึกในเอกลักษณ์ด้านวัฒนธรรม แต่ทั้งนี้เนื่องมาจากผู้ที่เข้าไปมีส่วนร่วมทางสังคมโดยไปดู/ฟังมีโอกาสที่จะเข้าถึงข้อมูลได้มากกว่า ผู้ที่ไม่เคยเข้าไปมีส่วนร่วมทางสังคมโดยไปดู/ฟัง

จากผลการวิจัยที่วิเคราะห์มาทั้งหมดนี้สรุปได้ว่า กลุ่มผู้ที่อยู่ในวัยสูงอายุ การศึกษาระดับต่ำ การเข้าไปมีส่วนร่วมทางสังคมโดยไปช่วยงานเป็นประจำ การเข้าไปมีส่วนร่วมทางสังคมโดยไปดู/ฟังเป็นประจำ เพศหญิง การเข้าถึงข้อมูลในระดับสูง จะมีความสำนึกในเอกลักษณ์ด้านวัฒนธรรมอยู่ในระดับสูงมากกว่ากลุ่มอื่น ๆ โดยปัจจัยด้านวัย การเข้าไปมีส่วนร่วมทางสังคมโดยไปช่วยงาน การเข้าไปมีส่วนร่วมทางสังคมโดยไปดู/ฟัง เพศ การเข้าถึงข้อมูล มีอิทธิพลต่อความสำนึกในเอกลักษณ์ด้านวัฒนธรรมในระดับสูง ยกเว้นระดับการศึกษาไม่มีอิทธิพลต่อความสำนึกในเอกลักษณ์ด้านวัฒนธรรม

ตารางที่ 17 คะแนนความแตกต่างระหว่างความสำนึกในเอกลักษณ์ด้านประวัติศาสตร์
จำแนกตามวัย ระดับการศึกษา การเข้าไปมีส่วนร่วมทางสังคมโดยไป
ช่วยงานและไปดู/ฟัง

	ความสำนึกในเอกลักษณ์ด้านประวัติศาสตร์				
	ระดับต่ำ	ระดับกลาง	ระดับสูง	%	จำนวน
<u>วัย</u>					
วัยรุ่น - วัยหนุ่ม	27.8 (30)	53.8 (58)	18.5 (20)	100	108
วัยกลางคน	21.5 (31)	60.4 (87)	18.1 (26)	100	144
วัยสูงอายุ	21.7 (18)	60.4 (51)	16.9 (14)	100	83
				(G = .05)	
<u>ระดับการศึกษา</u>					
ระดับต่ำ	18.2 (14)	64.9 (50)	16.9 (13)	100	77
ระดับกลาง	25.3 (62)	56.3 (138)	18.4 (45)	100	245
ระดับสูง	23.1 (3)	61.5 (8)	15.4 (2)	100	13
				(G = -.08)	
<u>การเข้าไปมีส่วนร่วมทางสังคมโดยไปช่วยงาน</u>					
ไม่เคยไปช่วยงาน	24.3 (9)	59.5 (22)	16.2 (6)	100	37
เป็นครั้งคราว	23.0 (23)	61.0 (61)	16.0 (16)	100	100

ตารางที่ 17 (ต่อ)

ความสำคัญในเอกลักษณ์ด้านประวัติศาสตร์					
	ระดับต่ำ	ระดับกลาง	ระดับสูง	%	จำนวน
ประจำ	23.7 (47)	57.1 (113)	19.2 (38)	100	198
(G = ,04)					
การเข้าไปมีส่วนร่วมทางสังคมโดยไปดู/ฟัง					
ไม่เคยไปดู/ฟัง	31.4 (11)	51.4 (18)	17.1 (6)	100	35
ไปเป็นครั้งคราว	20.8 (21)	63.4 (64)	15.8 (16)	100	101
เป็นประจำ	24.4 (47)	57.0 (110)	18.7 (36)	100	193
(G = ,04)					
	24.0 (79)	58.4 (192)	17.6 (58)	100	335

ตารางที่ 18 คะแนนความสำคัญในเอกลักษณ์ด้านประวัติศาสตร์ จำแนกตามวัยและความ
รู้สึกอนุรักษ์นิยม

วัย	ความสำคัญในเอกลักษณ์ด้านประวัติศาสตร์				
	ระดับต่ำ	ระดับกลาง	ระดับสูง	%	จำนวน
<u>ความรู้สึกอนุรักษ์นิยมระดับต่ำ</u>					
<u>วัย</u>					
วัยรุ่น - วัยหนุ่ม	44.4 (4)	22.2 (2)	33.3 (3)	100	9
วัยกลางคน	-	66.7 (4)	33.3 (2)	100	6
วัยสูงอายุ	33.3 (1)	66.7 (2)	-	100	3
				(G = .04)	
<u>ความอนุรักษ์นิยมระดับกลาง</u>					
<u>วัย</u>					
วัยรุ่น - วัยหนุ่ม	36.2 (17)	48.9 (23)	14.9 (7)	100	47
วัยกลางคน	20.6 (13)	60.3 (38)	19.0 (12)	100	63
วัยสูงอายุ	27.6 (8)	51.7 (15)	20.7 (6)	100	29
				(G = .15)	

ตารางที่ 18 (ต่อ)

วัย	ความสำนึกในเอกลักษณ์ด้านประวัติศาสตร์				
	ระดับต่ำ	ระดับกลาง	ระดับสูง	%	จำนวน
<u>ความรู้สึกอนุรักษนิยมระดับสูง</u>					
วัย					
วัยรุ่น - วัยหนุ่ม	17.3 (9)	63.5 (33)	19.2 (10)	100	56
วัยกลางคน	24.0 (18)	60.0 (45)	16.0 (12)	100	75
วัยสูงอายุ	17.6 (9)	66.7 (34)	15.7 (8)	100	51
(G = -.04)					
<u>ความรู้สึกอนุรักษนิยมระดับต่ำ</u>	27.8 (5)	44.9 (8)	27.8 (5)	100	18
<u>ความรู้สึกอนุรักษนิยมระดับกลาง</u>	27.3 (38)	54.7 (76)	18.0 (25)	100	139
<u>ความรู้สึกอนุรักษนิยมระดับสูง</u>	20.2 (36)	62.9 (112)	16.9 (30)	100	178

ตารางที่ 19 คะแนนความสำนึกในเอกลักษณ์ด้านประวัติศาสตร์ จำแนกตามการศึกษาและ
การเข้าถึงข้อมูล

ระดับการศึกษา	ความสำนึกในเอกลักษณ์ด้านประวัติศาสตร์				
	ระดับต่ำ	ระดับกลาง	ระดับสูง	%	จำนวน
<u>การเข้าถึงข้อมูลระดับต่ำ</u>					
<u>ระดับการศึกษา</u>					
ระดับต่ำ	20.0 (1)	80.0 (4)	-	100	5
ระดับกลาง	37.0 (10)	51.9 (14)	11.1 (3)	100	27
ระดับสูง	100.0 (1)	-	-	100	1
				(G = -.36)	
<u>การเข้าถึงข้อมูลระดับกลาง</u>					
<u>ระดับการศึกษา</u>					
ระดับต่ำ	21.0 (13)	59.7 (37)	19.4 (12)	100	62
ระดับกลาง	22.4 (38)	58.2 (99)	19.4 (33)	100	170
ระดับสูง	-	85.7 (6)	14.3 (1)	100	7
				(G = .02)	

ตารางที่ 19 (ต่อ)

ระดับการศึกษา	ความสำคัญใน เอกลักษณ์ด้านประวัติศาสตร์				
	ระดับต่ำ	ระดับกลาง	ระดับสูง	%	จำนวน
<u>การเข้าถึงข้อมูลระดับสูง</u>					
<u>ระดับการศึกษา</u>					
ระดับต่ำ	-	90.0 (9)	10.0 (1)	100	10
ระดับกลาง	29.2 (14)	52.1 (25)	18.8 (9)	100	48
ระดับสูง	40.0 (2)	40.0 (2)	20.0 (1)	100	5
				(G = 1,27)	
<u>การเข้าถึงข้อมูลระดับต่ำ</u>	36.4 (12)	54.5 (18)	9.1 (3)	100	33
<u>การเข้าถึงข้อมูลระดับกลาง</u>	21.3 (51)	59.4 (142)	19.2 (46)	100	239
<u>การเข้าถึงข้อมูลระดับสูง</u>	25.4 (16)	57.1 (36)	17.5 (11)	100	63

ตารางที่ 20 คะแนนความสำนึกในเอกลักษณ์ด้านประวัติศาสตร์ จำแนกตามการเข้าไป
มีส่วนร่วมทางสังคมโดยไปช่วยงานและเพศ

การเข้าไปมีส่วนร่วมทางสังคมโดยไปช่วยงาน และเพศ	ความสำนึกในเอกลักษณ์ด้านประวัติศาสตร์				
	ระดับต่ำ	ระดับกลาง	ระดับสูง	%	จำนวน
<u>เพศชาย</u>					
<u>การเข้าไปมีส่วนร่วมทางสังคมโดยไปช่วยงาน</u>					
ไม่เคยไปช่วยงาน	20.0 (4)	55.0 (11)	25.0 (5)	100	20
เป็นครั้งคราว	23.5 (12)	64.7 (33)	11.8 (6)	100	51
เป็นประจำ	20.6 (20)	56.7 (55)	22.7 (22)	100	97
				(G = .08)	
<u>เพศหญิง</u>					
<u>การเข้าไปมีส่วนร่วมทางสังคมโดยไปช่วยงาน</u>					
ไม่เคยไปช่วยงาน	29.4 (5)	64.7 (11)	5.9 (1)	100	17
เป็นครั้งคราว	22.4 (11)	57.1 (28)	20.4 (10)	100	49
เป็นประจำ	26.7 (27)	57.4 (58)	15.8 (16)	100	101
				(G = -.01)	
<u>เพศชาย</u>	21.4 (36)	58.9 (99)	19.6 (33)	100	168
<u>เพศหญิง</u>	25.7 (43)	58.1 (97)	16.2 (27)	100	167

ตารางที่ 21 คะแนนความสำนึกในเอกลักษณ์ด้านประวัติศาสตร์ จำแนกตามการเข้าไป
มีส่วนร่วมทางสังคมโดยไปดู/ฟังและ เพศ

การเข้าไปมีส่วนร่วมทางสังคมโดยไปดู/ฟัง และ เพศ	ความสำนึกในเอกลักษณ์ด้านประวัติศาสตร์				
	ระดับต่ำ	ระดับกลาง	ระดับสูง	%	จำนวน
<u>เพศชาย</u>					
<u>การเข้าไปมีส่วนร่วมทางสังคมโดยไปดู/ฟัง</u>					
ไม่เคยเข้าไปดู/ฟัง	25.0 (4)	50.0 (8)	25.0 (4)	100	16
เป็นครั้งคราว	21.4 (12)	66.1 (37)	12.5 (7)	100	56
เป็นประจำ	21.5 (20)	57.0 (53)	21.5 (20)	100	93
				(G = .07)	
<u>เพศหญิง</u>					
<u>การเข้าไปมีส่วนร่วมทางสังคมโดยไปดู/ฟัง</u>					
ไม่เคยเข้าไปดู/ฟัง	36.8 (7)	52.6 (10)	10.5 (2)	100	19
เป็นครั้งคราว	20.0 (9)	60.0 (27)	20.0 (9)	100	45
เป็นประจำ	27.0 (27)	57.0 (57)	16.0 (16)	100	100
				(G = .01)	
<u>เพศชาย</u>	21.8 (36)	59.4 (98)	18.8 (31)	100	165
<u>เพศหญิง</u>	26.2 (43)	57.3 (94)	16.5 (27)	100	164

ตารางที่ 22 คะแนนความสำนึกในเอกลักษณ์ด้านประวัติศาสตร์ จำแนกตามการเข้าไป
มีส่วนร่วมทางสังคมโดยไปช่วยงานและการเข้าถึงข้อมูล

การเข้าไปมีส่วนร่วมทางสังคมโดยไปช่วยงาน		ความสำนึกในเอกลักษณ์ด้านประวัติศาสตร์				
การเข้าถึงข้อมูล	ระดับต่ำ	ระดับกลาง	ระดับสูง	%	จำนวน	
<u>การเข้าถึงข้อมูลระดับต่ำ</u>						
<u>การเข้าไปมีส่วนร่วมทางสังคมโดยไปช่วยงาน</u>						
ไม่เคยไปช่วยงาน	25.0 (3)	58.3 (7)	16.7 (2)	100	12	
เป็นครั้งคราว	38.5 (5)	53.8 (7)	7.7 (1)	100	13	
เป็นประจำ	50.0 (4)	50.0 (4)	-	100	8	
				(G = -.38)		
<u>การเข้าถึงข้อมูลระดับกลาง</u>						
<u>การเข้าไปมีส่วนร่วมทางสังคมโดยไปช่วยงาน</u>						
ไม่เคยไปช่วยงาน	20.0 (4)	60.0 (12)	20.0 (4)	100	20	
เป็นครั้งคราว	20.3 (14)	63.8 (44)	15.9 (11)	100	69	
เป็นประจำ	22.0 (33)	57.3 (86)	20.7 (31)	100	150	
				(G = .02)		

ตารางที่ 22 (ต่อ)

การเข้าไปมีส่วนร่วมทางสังคมโดยไปช่วยงาน		ความสำนึกในเอกลักษณ์ด้านประวัติศาสตร์				
การเข้าถึงข้อมูล	ระดับต่ำ	ระดับกลาง	ระดับสูง	%	จำนวน	
<u>การเข้าถึงข้อมูลระดับสูง</u>						
<u>การเข้าไปมีส่วนร่วมทางสังคมโดยไปช่วยงาน</u>						
ไม่เคยไปช่วยงาน	40.0 (2)	60.0 (3)	-	100	5	
เป็นครั้งคราว	22.2 (4)	55.6 (10)	22.2 (4)	100	18	
เป็นประจำ	25.0 (10)	57.5 (23)	17.5 (7)	100	40	
(G = ,06)						
<u>การเข้าถึงข้อมูลระดับต่ำ</u>	36.4 (12)	54.5 (18)	9.1 (3)	100	33	
<u>การเข้าถึงข้อมูลระดับกลาง</u>	21.3 (51)	59.4 (142)	19.2 (46)	100	239	
<u>การเข้าถึงข้อมูลระดับสูง</u>	25.4 (16)	57.1 (36)	17.5 (11)	100	63	

ตารางที่ 23 คะแนนความสำคัญในเอกลักษณ์ด้านประวัติศาสตร์ จำแนกตามการเข้าไปมีส่วนร่วมทางสังคมโดยไปดู/ฟัง และการเข้าถึงข้อมูล

การเข้าไปมีส่วนร่วมทางสังคมโดยไปดู/ฟัง		ความสำคัญในเอกลักษณ์ด้านประวัติศาสตร์				
การเข้าถึงข้อมูล	ระดับต่ำ	ระดับกลาง	ระดับสูง	%	จำนวน	
<u>การเข้าถึงข้อมูลระดับต่ำ</u>						
<u>การเข้าไปมีส่วนร่วมทางสังคมโดยไปดู/ฟัง</u>						
ไม่เคยเข้าไปดู/ฟัง	33.3 (3)	44.4 (4)	22.2 (2)	100	9	
เป็นครั้งคราว	31.3 (5)	62.5 (10)	6.3 (1)	100	16	
เป็นประจำ	50.0 (4)	50.0 (4)	-	100	8	
(G = -.31)						
<u>การเข้าถึงข้อมูลระดับกลาง</u>						
<u>การเข้าไปมีส่วนร่วมทางสังคมโดยไปดู/ฟัง</u>						
ไม่เคยเข้าไปดู/ฟัง	28.6 (6)	52.4 (11)	19.0 (4)	100	21	
เป็นครั้งคราว	18.2 (12)	66.7 (44)	15.2 (10)	100	66	
เป็นประจำ	22.6 (33)	56.8 (83)	20.5 (30)	100	146	
(G = .04)						

ตารางที่ 23 (ต่อ)

การเข้าไปมีส่วนร่วมทางสังคมโดยไปดู/ฟัง <u>ความสำคัญในเอกภพในด้านประวัติศาสตร์</u>					
การเข้าถึงข้อมูล	ระดับต่ำ	ระดับกลาง	ระดับสูง	%	จำนวน
<u>การเข้าถึงข้อมูลระดับสูง</u>					
<u>การเข้าไปมีส่วนร่วมทางสังคมโดยไปดู/ฟัง</u>					
ไม่เคยเข้าไปดู/ฟัง	40.0 (2)	60.0 (3)	-	100	5
เป็นครั้งคราว	21.1 (4)	52.6 (10)	26.3 (5)	100	19
เป็นประจำ	25.6 (10)	59.0 (23)	15.4 (6)	100	39
(G = -.02)					
<u>การเข้าถึงข้อมูลระดับต่ำ</u>	36.4 (12)	54.5 (18)	9.1 (3)	100	33
<u>การเข้าถึงข้อมูลระดับกลาง</u>	21.9 (51)	59.2 (138)	18.9 (44)	100	233
<u>การเข้าถึงข้อมูลระดับสูง</u>	25.4 (16)	57.1 (36)	17.5 (11)	100	63

จากตารางที่ 17 เป็นการเปรียบเทียบคะแนนร้อยละเพื่อดูความสัมพันธ์ระหว่างความสำนึกในเอกลักษณ์ด้านประวัติศาสตร์ จำแนกตามวัย ระดับการศึกษา การเข้าไปมีส่วนร่วมทางสังคมโดยไปช่วยงาน และการเข้าไปมีส่วนร่วมทางสังคมโดยไปดู/ฟัง

เมื่อรวมคะแนนความสำนึกในเอกลักษณ์ด้านประวัติศาสตร์ของกลุ่มตัวอย่างชาวพวนทั้งหมดเข้าด้วยกันแล้วพบว่า ชาวพวนส่วนมากมีความสำนึกในเอกลักษณ์ด้านประวัติศาสตร์อยู่ในระดับปานกลาง กล่าวคือ ความสำนึกในเอกลักษณ์ด้านประวัติศาสตร์อยู่ในระดับปานกลางคิดเป็นร้อยละ 58.4 รองลงมาได้แก่ความสำนึกในเอกลักษณ์ด้านประวัติศาสตร์ในระดับต่ำคิดเป็นร้อยละ 24.0 และความสำนึกในเอกลักษณ์ด้านประวัติศาสตร์ในระดับสูงคิดเป็นร้อยละ 17.6

ความสำนึกในเอกลักษณ์ด้านประวัติศาสตร์ของชาวพวนจำแนกตามตัวแปรอิสระ

วัย เมื่อพิจารณาตามวัยของกลุ่มตัวอย่างที่ตอบแบบสอบถามปรากฏว่า ชาวพวนที่อยู่ในวัยรุ่น - วัยหนุ่ม มีความสำนึกในเอกลักษณ์ด้านประวัติศาสตร์อยู่ในระดับต่ำคิดเป็นร้อยละ 27.8 รองลงมาได้แก่ ชาวพวนที่อยู่ในวัยสูงอายุมีความสำนึกในเอกลักษณ์ด้านประวัติศาสตร์ในระดับต่ำคิดเป็นร้อยละ 21.7 และชาวพวนที่อยู่ในวัยกลางคนมีความสำนึกในเอกลักษณ์ด้านประวัติศาสตร์ในระดับต่ำคิดเป็นร้อยละ 21.5 เพราะฉะนั้น ชาวพวนที่อยู่ในวัยรุ่น - วัยหนุ่ม จึงมีความสำนึกในเอกลักษณ์ด้านประวัติศาสตร์อยู่ในระดับต่ำแตกต่างมากกว่าชาวพวนที่อยู่ในวัยกลางคนและวัยสูงอายุ ซึ่งมีคะแนนความแตกต่างคิดเป็นร้อยละ 6.3 และ 6.1 ตามลำดับ

เมื่อหันมาพิจารณาความสัมพันธ์ระหว่างวัยกับความสำนึกในเอกลักษณ์ด้านประวัติศาสตร์ในระดับกลาง พบว่า ชาวพวนที่อยู่ในวัยกลางคนและวัยสูงอายุมีความสำนึกในเอกลักษณ์ด้านประวัติศาสตร์ไม่แตกต่างกันคือคิดเป็นร้อยละ 60.4 ในขณะที่ชาวพวนที่อยู่ในวัยรุ่น - วัยหนุ่มมีความสำนึกในเอกลักษณ์ด้านประวัติศาสตร์คิดเป็นร้อยละ 53.8 เพราะฉะนั้นอัตราของชาวพวนที่อยู่ในวัยกลางคนและวัยสูงอายุจึงมีความสำนึกในเอกลักษณ์ด้านประวัติศาสตร์แตกต่างมากกว่าชาวพวนที่อยู่ในวัยรุ่น - วัยหนุ่ม ซึ่งมีคะแนนความแตกต่างคิดเป็นร้อยละ 6.6

เมื่อพิจารณาความสัมพันธ์ระหว่างวัยกับความสำนึกในเอกลักษณ์ด้านประวัติศาสตร์ในระดับสูง พบว่า ชาวพวนที่อยู่ในวัยรุ่น - วัยหนุ่ม และวัยกลางคนมีคะแนนความสำนึก

ในเอกลักษณ์ด้านประวัติศาสตร์ไม่แตกต่างกันคือคิด เป็นร้อยละ 18.5 และ 18.1 ตามลำดับ สำหรับชาวพวนที่อยู่ในวัยสูงอายุจะมีความสำนึกในเอกลักษณ์ด้านประวัติศาสตร์คิด เป็นร้อยละ 16.9 เพราะฉะนั้นอัตราของชาวพวนที่อยู่ในวัยรุ่น - วัยหนุ่ม วัยกลางคน และวัยสูงอายุ มีความสำนึกใน เอกลักษณ์ด้านประวัติศาสตร์ไม่แตกต่างกัน

สรุปแล้วจะ เห็นได้ว่า ผู้ที่มีความสำนึกใน เอกลักษณ์ด้านประวัติศาสตร์ระดับต่ำและ ระดับสูงส่วนใหญ่อยู่ในวัยรุ่น - วัยหนุ่ม ผู้ที่มีความสำนึกใน เอกลักษณ์ด้านประวัติศาสตร์ระดับ กลางส่วนใหญ่อยู่ในวัยกลางคนและวัยสูงอายุ

เมื่อพิจารณาค่าความสัมพันธ์ทางสถิติ ค่า G พบว่า วัยของผู้ตอบกับความสำนึก ในเอกลักษณ์ด้านประวัติศาสตร์มีความสัมพันธ์ในทิศทางที่สอดคล้องกันในระดับต่ำ

อย่างไรก็ตาม เพื่อให้แน่ใจว่าความสัมพันธ์ที่พบดังกล่าว เป็นความสัมพันธ์ที่แท้จริง หรือไม่ จึงได้กำหนดตัวแปรความรู้สึกอนุรักษนิยม เป็นตัวแปรคุม ทั้งนี้เพื่อต้องการทราบว่า ความสัมพันธ์ระหว่างวัยกับความสำนึกใน เอกลักษณ์ด้านประวัติศาสตร์นั้น เป็นจริงหรือไม่ ผล จากการวิจัยตารางที่ 18 ก็ยังพบว่า ความสัมพันธ์ระหว่างวัยกับความสำนึกใน เอกลักษณ์ ด้านประวัติศาสตร์ไม่ได้เปลี่ยนแปลงไป

ระดับการศึกษา เมื่อพิจารณาความสัมพันธ์ระหว่างระดับการศึกษากับความสำนึก ในเอกลักษณ์ด้านประวัติศาสตร์ในระดับต่ำ พบว่า ชาวพวนที่มีการศึกษาอยู่ในระดับกลาง และระดับสูงมีคะแนนความสำนึกใน เอกลักษณ์ด้านประวัติศาสตร์ไม่แตกต่างกัน คือ คิด เป็นร้อยละ 25.3 และ 23.1 ตามลำดับ สำหรับชาวพวนที่มีการศึกษาระดับต่ำมีคะแนนความสำนึก ในเอกลักษณ์ด้านประวัติศาสตร์คิดเป็นร้อยละ 18.2 เพราะฉะนั้นอัตราของชาวพวนที่มีการ ศึกษาในระดับกลางและระดับสูงจึงมีคะแนนความสำนึกใน เอกลักษณ์ด้านประวัติศาสตร์ในระดับต่ำ มากกว่าชาวพวนที่มีการศึกษาระดับต่ำ ซึ่งมีคะแนนความแตกต่างคิดเป็นร้อยละ 7.1 และ 4.9 ตามลำดับ

เมื่อพิจารณาความสัมพันธ์ระหว่างการศึกษากับความสำนึกใน เอกลักษณ์ด้านประวัติ ประวัติศาสตร์ในระดับกลาง พบว่า ชาวพวนที่มีการศึกษาระดับต่ำและระดับสูงมีคะแนน ความสำนึกใน เอกลักษณ์ด้านประวัติศาสตร์อยู่ในระดับกลางไม่แตกต่างกันมากนัก คือ คิด เป็นร้อยละ 64.9 และ 61.5 ตามลำดับ สำหรับชาวพวนที่มีการศึกษาระดับกลางมีคะแนน

ความสำนึกใน เอกลักษณะด้านประวัติศาสตร์คิด เป็นร้อยละ 56.3 เพราะฉะนั้นอัตราของชาว พวณที่มีการศึกษาในระดับต่ำและระดับสูงจะมีความสำนึกใน เอกลักษณะด้านประวัติศาสตร์อยู่ใน ระดับกลางแตกต่างกันมากกว่าชาวพวณที่มีการศึกษาในระดับกลาง ซึ่งมีคะแนนความแตกต่าง คิดเป็นร้อยละ 8.6 และ 5.2 ตามลำดับ

สำหรับความสัมพันธ์ระหว่างการศึกษากับความสำนึกใน เอกลักษณะด้านประวัติศาสตร์ ในระดับสูง พบว่าชาวพวณที่มีการศึกษาระดับกลางมีความสำนึกในเอกลักษณะด้านประวัติศาสตร์ คิดเป็นร้อยละ 18.4 รองลงมาได้แก่ ชาวพวณที่มีการศึกษาระดับต่ำมีความสำนึกใน เอกลักษณะ ด้านประวัติศาสตร์คิด เป็นร้อยละ 16.9 และชาวพวณที่มีการศึกษาระดับสูงมีความสำนึกใน เอกลักษณะด้านประวัติศาสตร์คิด เป็นร้อยละ 15.4 เพราะฉะนั้นอัตราของชาวพวณที่มีการ ศึกษาในระดับกลางมีความสำนึกใน เอกลักษณะด้านประวัติศาสตร์แตกต่างกันมากกว่าชาวพวณที่มีการ ศึกษาในระดับต่ำและระดับสูง ซึ่งมีคะแนนความแตกต่างคิด เป็นร้อยละ 3.0 และ 1.5 ตามลำดับ

สรุปแล้วจะเห็นได้ว่า ผู้ที่มีความสำนึกใน เอกลักษณะด้านประวัติศาสตร์ระดับต่ำ ส่วนใหญ่เป็นผู้ที่มีการศึกษาในระดับกลาง ผู้ที่มีความสำนึกใน เอกลักษณะด้านประวัติศาสตร์ ระดับกลางส่วนใหญ่เป็นผู้ที่มีการศึกษาในระดับต่ำ และผู้ที่มีความสำนึกใน เอกลักษณะด้าน ประวัติศาสตร์ระดับสูงส่วนใหญ่ เป็นผู้ที่มีการศึกษาในระดับกลาง

เมื่อพิจารณาค่าความสัมพันธ์ทางสถิติ ค่า G พบว่า ระดับการศึกษากับความ สำนึกใน เอกลักษณะด้านประวัติศาสตร์มีความสัมพันธ์ในทิศทางที่ไม่สอดคล้องกันในระดับต่ำ

เพื่อให้แน่ใจว่า ความสัมพันธ์ที่เกิดขึ้นนั้น เป็นความสัมพันธ์ที่แท้จริงหรือไม่ ผู้ วิจัยได้กำหนดตัวแปรการเข้าถึงข้อมูล เป็นตัวแปรคุม เนื่องจากผู้วิจัยคาดว่า การที่ผู้ตอบ มีการศึกษาสูงขึ้นจะเป็นสาเหตุทำให้เข้าถึงข้อมูลได้มาก จึงทำให้มีความสำนึกในเอกลักษณะ ด้านประวัติศาสตร์สูงตามไปด้วย ผลจากการวิจัยตารางที่ 19 พบว่า ความสัมพันธ์ ระหว่างระดับการศึกษากับความสำนึกใน เอกลักษณะด้านประวัติศาสตร์ได้ เปลี่ยนแปลงไป ในผู้ตอบที่เข้าถึงข้อมูลในระดับต่ำและระดับสูง โดยความสัมพันธ์ได้ เปลี่ยนแปลงไปในทิศทาง ที่ไม่สอดคล้องกัน ในระดับปานกลาง

การเข้าไปมีส่วนร่วมทางสังคมโดยไปช่วยงาน เมื่อพิจารณาความสัมพันธ์ระหว่างการเข้าไปมีส่วนร่วมทางสังคมโดยไปช่วยงานกับความสำนึกในเอกลักษณ์ด้านประวัติศาสตร์ในระดับต่ำ พบว่า ชาวพวนที่ไม่เคยเข้าไปมีส่วนร่วมทางสังคมโดยไปช่วยงานมีความสำนึกในเอกลักษณ์ด้านประวัติศาสตร์คิดเป็นร้อยละ 24.3 สำหรับชาวพวนที่เข้าไปมีส่วนร่วมทางสังคมโดยไปช่วยงานเป็นครั้งคราวและเป็นประจำ มีคะแนนความสำนึกในเอกลักษณ์ด้านประวัติศาสตร์ไม่แตกต่างกันคือคิดเป็นร้อยละ 23.0 และ 23.7 ตามลำดับ เพราะฉะนั้นอัตราของชาวพวนที่ไม่เคยเข้าไปมีส่วนร่วมทางสังคมโดยไปช่วยงาน จึงมีความสำนึกในเอกลักษณ์ด้านประวัติศาสตร์ในระดับต่ำแตกต่างมากกว่าชาวพวนที่เข้าไปมีส่วนร่วมทางสังคมโดยไปช่วยงานเป็นครั้งคราวและเป็นประจำ ซึ่งมีคะแนนความแตกต่างคิดเป็นร้อยละ 1.3 และ .6 ตามลำดับ

เมื่อหันมาพิจารณาความสัมพันธ์ระหว่างการเข้าไปมีส่วนร่วมทางสังคมโดยไปช่วยงานกับความสำนึกในเอกลักษณ์ด้านประวัติศาสตร์ในระดับกลาง พบว่า ชาวพวนที่เข้าไปมีส่วนร่วมทางสังคมโดยไปช่วยงานเป็นครั้งคราวมีความสำนึกในเอกลักษณ์ด้านประวัติศาสตร์คิดเป็นร้อยละ 61.0 รองลงมาได้แก่ชาวพวนที่ไม่เคยเข้าไปมีส่วนร่วมทางสังคมโดยไปช่วยงานมีความสำนึกในเอกลักษณ์ด้านประวัติศาสตร์คิดเป็นร้อยละ 59.5 และชาวพวนที่เข้าไปมีส่วนร่วมทางสังคมโดยไปช่วยงานเป็นประจำมีความสำนึกในเอกลักษณ์ด้านประวัติศาสตร์คิดเป็นร้อยละ 57.1 เพราะฉะนั้นอัตราของชาวพวนที่เข้าไปมีส่วนร่วมทางสังคมโดยไปช่วยงานเป็นประจำ เป็นครั้งคราว และไม่เคยเข้าไปมีส่วนร่วมทางสังคมโดยไปช่วยงานจึงมีความสำนึกในเอกลักษณ์ด้านประวัติศาสตร์ไม่แตกต่างกัน ซึ่งคะแนนความแตกต่างคิดเป็นร้อยละ 1.5 และ 2.4 ตามลำดับ

เมื่อหันมาพิจารณาความสัมพันธ์ระหว่างการเข้าไปมีส่วนร่วมทางสังคมโดยไปช่วยงานกับความสำนึกในเอกลักษณ์ด้านประวัติศาสตร์ในระดับสูง พบว่า ชาวพวนที่เข้าไปมีส่วนร่วมทางสังคมโดยไปช่วยงานเป็นประจำ มีความสำนึกในเอกลักษณ์ด้านประวัติศาสตร์คิดเป็นร้อยละ 19.2 สำหรับชาวพวนที่เข้าไปมีส่วนร่วมทางสังคมโดยไปช่วยงานเป็นครั้งคราว และไม่เคยเข้าไปมีส่วนร่วมทางสังคมโดยไปช่วยงาน มีความสำนึกในเอกลักษณ์ด้านประวัติศาสตร์ไม่แตกต่าง คือ คิดเป็นร้อยละ 16.0 และ 16.2 ตามลำดับ เพราะ

ฉะนั้นอัตราของชาวพวนที่เข้าไปมีส่วนร่วมทางสังคมโดยไปช่วยงานเป็นประจำ จึงมีความสำคัญใน เอกลักษณะด้านประวัติศาสตร์แตกต่างมากกว่าชาวพวนที่เข้าไปมีส่วนร่วมทางสังคมโดยไปช่วยงาน เป็นครั้งคราวและไม่เคยเข้าไปมีส่วนร่วมทางสังคมโดยไปช่วยงาน ซึ่งมีคะแนนความแตกต่างคิดเป็นร้อยละ 3.2 และ 3.0 ตามลำดับ

สรุปแล้วจะเห็นได้ว่า ผู้ที่มีความสำคัญใน เอกลักษณะด้านประวัติศาสตร์ในระดับต่ำส่วนใหญ่เป็นผู้ที่ไม่เคยเข้าไปมีส่วนร่วมทางสังคมโดยไปช่วยงาน ผู้ที่มีความสำคัญใน เอกลักษณะด้านประวัติศาสตร์ในระดับกลาง ส่วนใหญ่เป็นผู้ที่เคยเข้าไปมีส่วนร่วมทางสังคมโดยไปช่วยงาน เป็นครั้งคราว และผู้ที่มีความสำคัญใน เอกลักษณะด้านประวัติศาสตร์ในระดับสูงส่วนใหญ่เป็นผู้ที่เข้าไปมีส่วนร่วมทางสังคมโดยไปช่วยงานเป็นประจำ

เมื่อพิจารณาค่าความสัมพันธ์ทางสถิติ ค่า G พบว่า การเข้าไปมีส่วนร่วมทางสังคมโดยไปช่วยงานกับความสำคัญใน เอกลักษณะด้านประวัติศาสตร์ มีความสัมพันธ์ในทิศทางที่สอดคล้องกันในระดับต่ำ

การเข้าไปมีส่วนร่วมทางสังคมโดยไปดู/ฟัง เมื่อพิจารณาความสัมพันธ์ระหว่างการเข้าไปมีส่วนร่วมทางสังคมโดยไปดู/ฟัง กับความสำคัญใน เอกลักษณะด้านประวัติศาสตร์ในระดับต่ำ พบว่า ชาวพวนที่ไม่เคยเข้าไปมีส่วนร่วมทางสังคมโดยไปดู/ฟังมีความสำคัญใน เอกลักษณะด้านประวัติศาสตร์คิดเป็นร้อยละ 31.4 รองลงมาได้แก่ ชาวพวนที่เข้าไปมีส่วนร่วมทางสังคมโดยไปดู/ฟังเป็นประจำคิดเป็นร้อยละ 24.4 และชาวพวนที่เข้าไปมีส่วนร่วมทางสังคมโดยไปดู/ฟังเป็นครั้งคราวคิดเป็นร้อยละ 20.8 เพราะฉะนั้นอัตราของชาวพวนที่ไม่เคยเข้าไปมีส่วนร่วมทางสังคมโดยไปดู/ฟัง จึงมีความสำคัญใน เอกลักษณะด้านประวัติศาสตร์อยู่ในระดับต่ำแตกต่างมากกว่าชาวพวนที่เข้าไปมีส่วนร่วมทางสังคมโดยไปดู/ฟังเป็นครั้งคราวและเป็นประจำ ซึ่งมีคะแนนความแตกต่างคิดเป็นร้อยละ 10.6 และ 7.0 ตามลำดับ

เมื่อหันมาพิจารณาความสัมพันธ์ระหว่างการเข้าไปมีส่วนร่วมทางสังคมโดยไปดู/ฟังกับความสำคัญใน เอกลักษณะด้านประวัติศาสตร์ในระดับกลาง พบว่า ชาวพวนที่เข้าไปมีส่วนร่วมทางสังคมโดยไปดู/ฟังเป็นครั้งคราวและเป็นประจำ มีความสำคัญใน เอกลักษณะด้านประวัติศาสตร์คิดเป็นร้อยละ 63.4 และ 57.0 ตามลำดับ สำหรับชาวพวนที่ไม่เคย

เข้าไปมีส่วนร่วมทางสังคมโดยไปดู/ฟัง มีความสำนึกในเอกลักษณ์ด้านประวัติศาสตร์คิด เป็นร้อยละ 51.4 เพราะฉะนั้นอัตราของชาวพวนที่เข้าไปมีส่วนร่วมทางสังคมโดยไป ดู/ฟังเป็นประจำและเป็นครั้งคราว จึงมีความสำนึกในเอกลักษณ์ด้านประวัติศาสตร์ แตกต่างมากกว่าชาวพวนที่ไม่เคยเข้าไปมีส่วนร่วมทางสังคมโดยไปดู/ฟัง ซึ่งมีคะแนน ความแตกต่างคิดเป็นร้อยละ 5.6 และ 12.0 ตามลำดับ

เมื่อหันมาพิจารณาความสัมพันธ์ระหว่างการเข้าไปมีส่วนร่วมทางสังคมโดย ไปดู/ฟังกับความสำนึกในเอกลักษณ์ด้านประวัติศาสตร์ในระดับสูง พบว่า ชาวพวนที่เข้าไป มีส่วนร่วมทางสังคมโดยไปดู/ฟัง เป็นประจำมีความสำนึกในเอกลักษณ์ด้านประวัติศาสตร์ คิดเป็นร้อยละ 18.7 รองลงมาได้แก่ ชาวพวนที่ไม่เคยเข้าไปมีส่วนร่วมทางสังคมโดย ไปดู/ฟัง มีความสำนึกในเอกลักษณ์ด้านประวัติศาสตร์คิดเป็นร้อยละ 17.1 และชาวพวน ที่เข้าไปมีส่วนร่วมทางสังคมโดยไปดู/ฟังเป็นครั้งคราว มีความสำนึกในเอกลักษณ์ด้าน ประวัติศาสตร์คิดเป็นร้อยละ 15.8 เพราะฉะนั้นอัตราของชาวพวนที่เข้าไปมีส่วนร่วมทาง สังคมโดยไปดู/ฟังเป็นประจำ มีความสำนึกในเอกลักษณ์ด้านประวัติศาสตร์แตกต่างจาก ชาวพวนที่เข้าไปมีส่วนร่วมทางสังคมโดยไปดู/ฟังเป็นครั้งคราวและชาวพวนที่เข้าไปมีส่วน ร่วมทางสังคมโดยไปดู/ฟัง ซึ่งมีคะแนนความแตกต่างคิดเป็นร้อยละ 2.9 และ 1.6 ตามลำดับ

สรุปแล้วจะเห็นได้ว่า ผู้ที่มีความสำนึกในเอกลักษณ์ด้านประวัติศาสตร์ในระดับ ค่าส่วนใหญ่เป็นผู้ที่ไม่เคยเข้าไปมีส่วนร่วมทางสังคมโดยไปดู/ฟัง ผู้ที่มีความสำนึกใน เอกลักษณ์ด้านประวัติศาสตร์ในระดับกลาง ส่วนใหญ่เป็นผู้ที่เคยเข้าไปมีส่วนร่วมทางสังคม โดยไปดู/ฟัง เป็นครั้งคราว และผู้ที่มีความสำนึกในเอกลักษณ์ด้านประวัติศาสตร์ในระดับสูง ส่วนใหญ่เป็นผู้ที่เข้าไปมีส่วนร่วมทางสังคมโดยไปดู/ฟังเป็นประจำ

เมื่อพิจารณาค่าความสัมพันธ์ทางสถิติ ค่า G พบว่า การเข้าไปมีส่วนร่วมทาง สังคมโดยไปดู/ฟังกับความสำนึกใน เอกลักษณ์ด้านประวัติศาสตร์มีความสัมพันธ์ในทิศทางที่ สอดคล้องกันในระดับค่า

อย่างไรก็ตาม เพื่อให้แน่ใจความสัมพันธ์ที่พบดังกล่าว เป็นความสัมพันธ์ที่แท้จริง หรือไม่ ผู้วิจัยจึงได้เลือกตัวแปรที่คาดว่าจะมีอิทธิพลทำให้ความสัมพันธ์ที่เกิดขึ้นมีค่าเปลี่ยน

ไป ดังนี้

1. ตัวแปรเงื่อนไข โดยได้กำหนดให้ เพศเป็นตัวแปรเงื่อนไข เนื่องจากเห็นว่า ความสัมพันธ์ระหว่างการเข้าไปมีส่วนร่วมทางสังคมโดยไปช่วยงาน และการไปดูไปฟังกับความสำนึกในเอกลักษณ์ด้านประวัติศาสตร์อาจจะมีเงื่อนไขเปลี่ยนไปตาม เพศ ซึ่งจากการคุมตัวแปรดังกล่าว ปรากฏดังนี้

1.1 ด้านการเข้าไปมีส่วนร่วมทางสังคมโดยไปช่วยงาน ผลจากการวิจัยตารางที่ 20 พบว่า เพศมีผลทำให้ความสัมพันธ์ระหว่างการเข้าไปมีส่วนร่วมทางสังคมโดยไปช่วยงานกับความสำนึกในเอกลักษณ์ด้านประวัติศาสตร์เปลี่ยนไป โดยค่าความสัมพันธ์ทางสถิติเมื่อจำแนกตามเพศ พบว่า เพศชาย มีค่า G เท่ากับ $.08$ ส่วนเพศหญิง มีค่า G เท่ากับ $-.01$ แสดงให้เห็นว่า ความสัมพันธ์ระหว่างการเข้าไปมีส่วนร่วมทางสังคมโดยไปช่วยงานกับความสำนึกในเอกลักษณ์ด้านประวัติศาสตร์จะมีมากในเพศชาย และมีความสัมพันธ์น้อยในเพศหญิง

1.2 ด้านการเข้าไปมีส่วนร่วมทางสังคมโดยไปดู/ฟัง ผลจากการวิจัยตารางที่ 21 พบว่า เพศมีผลทำให้ความสัมพันธ์ระหว่างการเข้าไปมีส่วนร่วมทางสังคมโดยไปดู/ฟังกับความสำนึกในเอกลักษณ์ด้านประวัติศาสตร์เปลี่ยนไป โดยค่าความสัมพันธ์ทางสถิติ เมื่อจำแนกตามเพศ พบว่า เพศชาย มีค่า G เท่ากับ $.07$ ส่วนเพศหญิง มีค่า G เท่ากับ $.01$ แสดงให้เห็นว่าความสัมพันธ์ระหว่างการเข้าไปมีส่วนร่วมทางสังคมโดยไปดู/ฟังกับความสำนึกในเอกลักษณ์ด้านประวัติศาสตร์จะมีมากในเพศชายและมีความสัมพันธ์น้อยในเพศหญิง

2. ตัวแปรที่ถาม ได้กำหนดให้ การเข้าถึงข้อมูลเป็นตัวแปรที่ถาม เนื่องจากเห็นว่า การเข้าไปมีส่วนร่วมทางสังคมเป็นประจำ อาจเป็นสาเหตุทำให้เข้าถึงข้อมูลได้มากกว่าการเข้าไปมีส่วนร่วมทางสังคม เป็นครั้งคราวหรือไม่ เคยเข้าไปมีส่วนร่วมเลย จึงอาจทำให้ผู้ที่เข้าไปมีส่วนร่วมทางสังคมเป็นประจำเกิดความสำนึกในเอกลักษณ์สูงตามไปด้วย จากการคุมตัวแปรดังกล่าวนี้ พบว่า

2.1 ด้านการเข้าไปมีส่วนร่วมทางสังคมโดยไปช่วยงาน ผลจากการวิจัยตารางที่ 22 พบว่า การเข้าถึงข้อมูลระดับต่ำทำให้ความสัมพันธ์ระหว่างการเข้าไปมีส่วนร่วมทางสังคมโดยไปช่วยงานกับความสำนึกในเอกลักษณ์ด้านประวัติศาสตร์มีความ

ไม่สอดคล้องกันในระดับปานกลาง (ค่า G เท่ากับ .38) ในขณะที่การเข้าถึงข้อมูลในระดับกลางและระดับสูงทำให้ความสัมพันธ์ระหว่างการเข้าไปมีส่วนร่วมทางสังคมโดยไปช่วยงานกับความสำนึกในเอกลักษณ์ด้านประวัติศาสตร์มีความสอดคล้องกันในระดับต่ำ (ค่า G เท่ากับ .02 และ .06 ตามลำดับ) แสดงให้เห็นว่า การเข้าไปมีส่วนร่วมทางสังคมโดยไปช่วยงาน เป็นสาเหตุทำให้เกิดความสำนึกในเอกลักษณ์ด้านประวัติศาสตร์ แต่ทั้งนี้ก็เนื่องมาจากผู้ที่เข้าไปมีส่วนร่วมทางสังคมโดยไปช่วยงานมีโอกาสเข้าถึงข้อมูลได้มากกว่าผู้ที่เข้าไปมีส่วนร่วมทางสังคมโดยไปช่วยงาน เป็นครั้งคราวหรือไม่เคยเข้าไปมีส่วนร่วมทางสังคมโดยไปช่วยงานเลย

2.2 ด้านการเข้าไปมีส่วนร่วมทางสังคมโดยไปดู/ฟัง ผลจากการวิจัยตารางที่ 23 พบว่า การเข้าถึงข้อมูลระดับต่ำทำให้ความสัมพันธ์ระหว่างการเข้าไปมีส่วนร่วมทางสังคมโดยไปดู/ฟังกับความสำนึกในเอกลักษณ์ด้านประวัติศาสตร์มีความสอดคล้องกันในระดับปานกลาง (ค่า G เท่ากับ -.31) ในขณะที่การเข้าถึงข้อมูลระดับกลางและระดับสูงทำให้ความสัมพันธ์ระหว่างการเข้าไปมีส่วนร่วมทางสังคมโดยไปดู/ฟังกับความสำนึกในเอกลักษณ์ด้านประวัติศาสตร์มีความสอดคล้องกันในระดับต่ำ (ค่า G เท่ากับ .04 และ .02 ตามลำดับ) แสดงให้เห็นว่า การเข้าไปมีส่วนร่วมทางสังคมโดยไปดู/ฟัง เป็นสาเหตุทำให้เกิดความสำนึกในเอกลักษณ์ด้านประวัติศาสตร์ แต่ทั้งนี้ก็เนื่องมาจากผู้ที่เข้าไปมีส่วนร่วมทางสังคมโดยไปดู/ฟัง มีโอกาสเข้าถึงข้อมูลได้มากกว่าผู้ที่เข้าไปมีส่วนร่วมทางสังคมโดยไปดู/ฟัง เป็นครั้งคราวหรือไม่เคยเข้าไปมีส่วนร่วมทางสังคมโดยไปดู/ฟังเลย

จากผลการวิจัยที่วิเคราะห์มาทั้งหมดนี้สรุปได้ว่า กลุ่มผู้ที่อยู่ในวัยรุ่น - วัยหนุ่ม และวัยกลางคน กลุ่มที่มีการศึกษาในระดับกลาง กลุ่มที่เข้าไปมีส่วนร่วมทางสังคมโดยไปช่วยงานเป็นประจำ กลุ่มที่เข้าไปมีส่วนร่วมทางสังคมโดยไปดู/ฟังเป็นประจำ จะมีความสำนึกในเอกลักษณ์ด้านประวัติศาสตร์อยู่ในระดับสูงมากกว่ากลุ่มอื่น ๆ โดยปัจจัยด้านวัย ระดับการศึกษา การเข้าไปมีส่วนร่วมทางสังคมโดยไปช่วยงาน และการเข้าไปมีส่วนร่วมทางสังคมโดยไปดู/ฟัง ไม่มีอิทธิพลต่อความสำนึกในเอกลักษณ์ด้านประวัติศาสตร์